

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL
CLIMATE ACTION

Directorate B - European and International Carbon Markets

Metodický podklad č. 2 k harmonizované metodice bezplatného přidělování povolenek EU ETS po roce 2020

Pokyny pro stanovení přidělu povolenek na úrovni zařízení

Konečné znění vydáno dne 15. února 2019

Pokyn nepředstavuje oficiální stanovisko Komise a není právně závazný. Nicméně tato metodika si klade za cíl objasnit požadavky stanovené ve směrnici EU ETS a FAR a má zásadní význam pro pochopení právně závazných pravidel.

Obsah

1	Rozsah platnosti tohoto metodického podkladu.....	3
2	Přehled metod přidělování povolenek	4
2.1	Kdy použít který přístup k přidělování povolenek na úrovni zařízení?	4
2.2	Vliv stavu úniku uhlíku na přidělování na úrovni (dílčího) zařízení.....	8
3	Rozdělování zařízení do dílčích zařízení.....	14
3.1	Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu	14
3.2	Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla	16
3.3	Zřizování dílčích zařízení pro dálkové vytápění.....	18
3.4	Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně paliv.....	20
3.5	Zřizování dílčích zařízení pro stanovení emisí z procesů.....	21
4	Stanovení přídělů na dílčí zařízení	24
4.1	Dílčí zařízení pro referenční úrovně produktu	24
4.2	Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla	27
4.3	Dílčí zařízení pro dálkové vytápění.....	28
4.4	Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva	29
4.5	Dílčí zařízení pro emise z procesu	31
5	Předběžný a konečný příděl na zařízení	33
5.1	Předběžný příděl	33
5.2	Konečný příděl.....	33
6	Stanovení historické úrovně činnosti.....	34
6.1	Výchozí metoda určování historické úrovně činnosti	34
6.2	Stanovení historické úrovně činnosti, pokud není zařízení v provozu po celé výchozí období	35
7	Další příklady	39
7.1	Příklad 1: Zařízení bez referenčních úrovní produktu a s různými stavy úniku uhlíku. 39	
7.2	Příklad 2: Kombinovaná výroba elektřiny a tepla (kogenerace - CHP)	40
7.3	Příklad 3: Komplexní příklad.....	41
	Příloha A: Porovnání s Metodickým podkladem č. 2 z roku 2011	48

1 Rozsah platnosti tohoto metodického podkladu

Tento metodický podklad je součástí skupiny dokumentů, které jsou určeny na podporu členských států a jejich příslušných orgánů při důsledném zavádění metodiky přidělování povolenek v celé Unii pro čtvrté obchodovací období EU ETS (po roce 2020), zavedené nařízením Komise v přenesené pravomoci **XX/XX** o „přechodných pravidlech harmonizovaného bezplatného přidělování emisních povolenek podle článku 10a Směrnice EU ETS platných v celé Unii“ (FAR). Metodický podklad 1 - Obecný návod k metodice přidělování poskytuje přehled o legislativním zázemí pro skupinu metodických podkladů. Také vysvětluje, jak se různé metodické podklady vztahují k sobě navzájem a poskytuje slovníček terminologie používané v rámci metodiky¹.

Tento metodický podklad zpracovává obecnou harmonizovanou metodiku bezplatného přidělování povolenek podle článku 10a popsaného v Metodickém podkladu 1 výkladem používání metodiky přidělování povolenek na *úrovni zařízení*, včetně dopadu ustanovení na řešení vystavení účinkům významného rizika úniku uhlíku. Popisuje jiný typ dílčích zařízení odlišných metodikou pro takový účel, jakož i postup určování přidělování povolenek pro každý typ dílčího zařízení.

Oddíl 2 popisuje 4 metody pro zavedení přidělování povolenek na úrovni zařízení a dopad stavu úniku uhlíku zařízení. Následně oddíl 3 vysvětluje, jak rozdělit zařízení do dílčích zařízení, a potom oddíly 4.1 až 4.5 podrobně popisují každý přístup pomocí jednoduchých příkladů. Konečné kroky v přidělování povolenek jsou poté vysvětleny v oddílu 5. Oddíl 6 se zaměřuje na stanovení historických úrovní činnosti. Další příklady způsobu určování přidělování povolenek na úrovni zařízení jsou uvedeny v Oddílu 7. Přehled hlavních změn v tomto metodickém podkladu oproti verzi z roku 2011 vypracované pro 3. období je uveden v Příloze A.

Všimněte si, že tento metodický podklad neupřesňuje odvětvově specifické prvky metodiky ani zvláštní ustanovení například pro odpadní plyny nebo tepelné toky napříč odvětvími. Pro podrobnější informace o těchto aspektech odkazujeme na jiné metodické podklady, jak je uvedeno v Oddílu 1.2 Metodického podkladu 1.

Odkazy na články v tomto dokumentu odkazují na revidovanou směrnici EU ETS a FAR.

Poznámka o nevyřešených otázkách v této verzi Metodického podkladu

Protože rozhodování o metodice přidělování ještě není dokončeno, některé prvky tohoto metodického podkladu jsou dosud nedefinované. Sem patří zejména otázky týkající se prováděcího aktu, který ještě musí být přijat ohledně podrobných pravidel pro změny přidělování bezplatných povolenek, aktualizace referenčních hodnot a nového seznamu úniku uhlíku. Kromě toho to může platit i na odkazy na dosud nedokončenou legislativu samotnou nebo na doprovodné metodické podklady, které je ještě potřeba připravit nebo dokončit.

¹Všechny metodické podklady je možné nalézt na adrese:
https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

2 Přehled metod přidělování povolenek

Tato část popisuje různé metodiky výpočtu přidělu na úrovni dílčího zařízení pro různé typy zařízení, a podmínky, za kterých se každá z nich má použít (oddíl 2.1). Následně oddíl 2.2 vysvětluje, jak stav úniku uhlíku zařízení ovlivňuje jeho přidělování.

2.1 Kdy použít který přístup k přidělování povolenek na úrovni zařízení?

Bezplatné přidělování povolenek spočívá v proveditelném rozsahu na ex ante referenčních úrovních produktu platných v rámci celé Unie. Nicméně ne ve všech případech je možné definovat referenční úrovně produktů, například z důvodu příliš různorodého a proměnlivého produktového mixu. V těchto případech se použijí tzv. „nouzové“ přístupy založené na referenční úrovni tepla, referenční úrovni paliva nebo na emisích procesu.

Obecně platí, že přidělování povolenek pro samostatná zařízení se stanovuje podle následujících kroků, jak je diskutováno podrobněji v *Metodickém podkladu 1 o obecné metodice přidělování povolenek*:

- Zařízení je rozděleno do dílčích zařízení, pro která platí různé druhy referenčních úrovní a v závislosti na tom, zda jejich produkty jsou nebo nejsou považovány za vystavené účinkům značného rizika úniku uhlíku;
- Přidělování povolenek na úrovni dílčího zařízení je určeno vynásobením historické úrovně činnosti (HAL) dílčích zařízení platnou hodnotou referenční úrovně a příslušných opravných koeficientů, včetně koeficientu expozice úniku uhlíku (CLEF);
- Příslušné přiděly jednotlivým dílčím zařízením se sčítají na úrovni zařízení. Toto množství se označuje jako „předběžný bezplatný přiděl“. Pro získání konečného přidělu je možné použít meziodvětvový opravný koeficient (CSCF) v případě, že součet předběžných bezplatných přidělů převyšuje množství bezplatných povolen, které je k dispozici. Pro výrobce elektřiny, kteří jsou způsobilí pro bezplatné přidělení povolenek, jako je kogenerační jednotka (CHP) s vysokou účinností a dálkové vytápění, se použije lineární koeficient snížení v letech, kdy se nepoužije CSCF.

Při výpočtu přidělení bezplatných povolenek různým dílčím zařízením se používají čtyři metody. Tyto metody mají následující přísné pořadí použitelnosti, jak požaduje článek 10(2) FAR:

- Metoda referenční hodnoty produktu;
- Metoda referenční hodnoty tepla;
- Metoda referenční hodnoty paliva;
- Metoda emisí procesu.

Tabulka č. 1 poskytuje přehled podmínek pro jednotlivé metody.

Vezměte prosím na vědomí, že metoda referenční úrovně tepla výše platí pro 2 různé typy dílčích zařízení, dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla a nově zavedená (ve 4. období) dílčí zařízení pro dálkové vytápění. Pro vysvětlení pojmů koncepce a definic dálkového vytápění ve 4. období, jakož i jednotlivých částí Oddílů 3 a 4 níže.

Koncepce dálkového vytápění ve 4. období

Dálkové vytápění je označováno různými způsoby ve vztahu k EU ETS a k jeho pravidlům bezplatného přidělování ve 4. období. Je možné rozlišovat mezi:

- Dálkové vytápění jako **činnost** ve smyslu článku 2(4) FAR jako:
„Distribuce měřitelného tepla za účelem vytápění nebo chlazení prostoru nebo výroby teplé užitkové vody pro domácnost, a to prostřednictvím sítě, do budov nebo míst nepokrytých EU ETS, s výjimkou měřitelného tepla používaného k výrobě produktů a souvisejících činností nebo výrobě elektřiny.“
- **Zařízení** pro dálkové vytápění, zařízení na výrobu tepla pro dálkové vytápění, což může být zařízení ETS nebo zařízení mimo ETS, v závislosti na typu a kapacitě použitého zařízení;
- **Distributor** dálkového vytápění, distribuující teplo prostřednictvím sítě dálkového vytápění, které může být buď produkované distributorem samotným, nebo zakoupeného od třetích stran;
- **Síť** dálkového vytápění, síť potrubí a zařízení sloužících k distribuci tepla za účelem dálkového vytápění;
- **Dílčí zařízení** pro dálkové vytápění, dílčí zařízení definované v zařízení ETS za účelem stanovení přidělu do zařízení související s měřitelným teplem odváděným pro účely dálkového vytápění, jak je definováno v článku 3 (d) FAR;
- **Účel** dálkového vytápění, pro rozlišení exportovaného tepla způsobilého pro bezplatné přidělení („měřitelné teplo exportované pro účely dálkového vytápění“) od nezpůsobilého exportovaného tepla (pro jiné účely, jako například pro výrobu elektřiny).

Tabulka č. 1: Podmínky, za kterých každá ze čtyř metodik platí

Metoda	Hodnota	Podmínky
Referenční úroveň produktu 9	Konečné hodnoty - viz seznam v BMU ²	Referenční úroveň produktu je uvedena v příloze I FAR. Produkty splňují podrobná kritéria uvedená v Příloze I FAR, jak je dále vysvětleno v Metodickém podkladu č. 9.
Referenční úroveň tepla ³	XX Povolenky / TJ čistého měřitelného tepla	Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla Aby se tepla týkalo dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla (čl. 2(3)), mělo by splňovat všech šest níže uvedených podmínek: 1. Teplo je měřitelné (jako přepravované v identifikovatelném potrubí nebo rozvodu pomocí přepravního média, je nebo může být instalován měřič tepla⁴ (článek 2(7-8)); 2. Teplo se využívá pro nějaký účel (výroba produktů, mechanická energie, vytápění, chlazení); 3. Teplo se nevyužívá k výrobě elektřiny. 4. Teplo se nevyrábí v rámci hranic referenční úrovně produktu kyseliny dusičné (čl. 16(5)). 5. Teplo se nespoteblovává v rámci systémových hranic referenční úrovně produktu. 6. Teplo je: ▪ Spotřebováváno v rámci hranic zařízení ETS a je vyráběno v zařízení ETS; NEBO ▪ Je vyráběno v rámci hranic zařízení ETS a je spotřebováváno zařízením mimo ETS nebo jiným subjektem pro jiné účely než je: ○ Výroba elektřiny; ○ Dálkové vytápění. Pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění: Teplo by mělo splňovat podmínku 1-4 výše, být produkováno zařízením ETS, A musí být exportováno pro účely dálkového vytápění (článek 2 (5)). <i>Teplo vyrobené mimo EU ETS není způsobilé pro přidělování bezplatných povolenek.</i> <i>Další informace týkající se přeshraničních tepelných toků jsou uvedeny v Metodickém podkladu č. 6.</i>
Referenční hodnota paliva	XX Povolenky / TJ použitého paliva	Aby byl pokryt dílčím zařízením pro referenční úroveň paliva (čl. 2(6)), měl by vstup paliva⁵ splňovat všechny čtyři níže uvedené podmínky: - Palivo se nespoteblovává v mezích dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu nebo tepla. - Palivo se nespoteblovává k výrobě elektřiny. - Palivo se nespaluje, s výjimkou bezpečnostních plamenů. - Palivo se spaluje pro: ▪ přímou produkci vytápění nebo chlazení, bez teponosného média (teplo není možné měřit) NEBO

²Přidat hypertextový odkaz

³ Včetně, pokud se použije na dílčí zařízení pro centrální zásobování teplem, pro více podrobností viz oddíl 3.3

⁴ Pro více informací, viz Metodický podklad 5 o monitorování a vykazování.

⁵ V tomto případě „palivo“, bude - v případě potřeby - zahrnovat část odpadních plynů, která je přiřazena spotřebě odpadního plynu, pokud je mimo dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu. Pro další podrobnosti, viz Metodický podklad č. 8 o odpadních plynech a dílčích zařízeních pro emise z procesů.

Metoda	Hodnota	Podmínky
Metodika emisí z procesů	0,97 povolenek / t emisí procesu	▪ výrobu mechanické energie, která se nepoužívá pro výrobu elektřiny
		NEBO ▪ výrobu produktů Aby byl pokryt dílčím zařízením pro referenční úroveň emisí z procesů (čl. 2(10)), měly by emise z procesu splňovat obě níže uvedené podmínky: - Emise nejsou pokryty referenční úrovní produktu ani některou jinou nouzovou metodikou; - Emise považované za „emise z procesu“ jsou jedny z následujících: ▪ Emise skleníkových plynů bez CO₂ uvedené v příloze I směrnice 2003/87/EC vyskytující se mimo systémové hranice referenční hodnoty produktů uvedených v Příloze I FAR. ▪ Emise CO₂ v důsledku některého z níže uvedených postupů; Je možné započítat pouze CO₂ jako přímý a okamžitý výsledek výrobního procesu nebo chemické reakce. CO₂ z oxidace CO nebo jiného neúplně oxidovaného uhlíku není pokryt bez ohledu na to, zda tato oxidace probíhá ve stejném nebo v samostatném technickém celku. Příklad: CO₂ z oxidace CO v otevřené peci není možné považovat za emise procesu v rámci této kategorie (ale mohou spadat do třetí kategorie, jsou-li splněna kritéria - <i>další pokyny pro spalování odpadních plynů v otevřené peci jsou uvedeny v Metodickém podkladu 8 o odpadních plynech a dílčích zařízeních pro emise z procesů</i>). ▪ Emise pocházející ze spalování odpadních plynů za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny MINUS ekvivalentní emise vznikající při spalování množství zemního plynu se stejným energetickým obsahem, jako mají tyto plyny, přičemž se berou v úvahu rozdíly v energetické účinnosti konverze (<i>pro další informace o definici odpadních plynů a odpovídajícím přidělování viz Metodický podklad 8 o odpadních plynech a dílčích zařízeních pro emise z procesů</i>) Příslušné procesy (za předpokladu, že slouží jinému primárnímu účelu, než je výroba tepla): ○ Chemická nebo elektrolytická redukce kovových sloučenin v rudách, koncentrátech a druhotných materiálech; ○ Odstraňování nečistot z kovů a kovových sloučenin; ○ Tepelný rozklad uhličitánů, s výjimkou těch, které se používají pro čištění spalin; ○ Chemická syntéza, kde materiál nesoucí uhlík se účastní reakce; ○ Využití uhlíku obsahujícího aditiva nebo suroviny; ○ Chemická nebo elektrolytická redukce oxidů metaloidů (polokovů) nebo oxidů nekovů, jako jsou oxidy křemíku a fosfáty.

Všimněte si, že otázka, jak se vypořádat s rekuperací tepla z jiného druhu dílčích zařízení, je popsána v oddílu 3.4.

2.2 Vliv stavu úniku uhlíku na přidělování na úrovni (dílčího) zařízení

Odvětví nebo dílčí odvětví, u kterých se má za to, že jsou vystaveny značnému riziku úniku uhlíku, jsou ty, které mohou utrpět podstatnou konkurenční nevýhodou ve srovnání s konkurencí nacházející se v oblastech mimo EU, kde nejsou podobná omezení emisí. Akt komise v přenesené pravomoci stanovující seznam odvětví a dílčích odvětví, u kterých se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, byl přijat dne 15.2. 2019, na základě kritérií stanovených v článku 10b Směrnice EU ETS⁶ Identifikuje 63 (dílčích) odvětví, u kterých se předpokládá, že jsou vystavena významnému riziku úniku uhlíku. Dohodnutý seznam bude platný po dobu 10 let, to znamená, že nebude aktualizován v průběhu čtvrté etapy EU ETS, a bude dále v tomto dokumentu označován jako „seznam úniku uhlíku“ (nebo CLL). Odvětví a pododvětví zařazená do seznamu jsou také označována zde jako (pod) odvětví „s únikem uhlíku“ (nebo CL), zatímco (pod) odvětví, která nejsou uvedena v seznamu, se označují jako (pod) odvětví „bez úniku uhlíku“ (nebo bez CL).

Kódy NACE a PRODCOM

V zásadě platí, že posouzení způsobilosti zařazení (pod) odvětví do seznamu se zakládá na jejich klasifikačních kódech NACE, i když pro řadu dílčích sektorů je založeno na podrobnějším členění klasifikace kódy PRODCOM.

Kódy NACE jsou 4-ciferné kódy používané pro klasifikaci, do kterého konkrétního odvětví zařízení patří na základě vykonávaných činností. Tyto kódy jsou převzaty z klasifikace ekonomických činností v Evropském společenství. Kód PRODCOM je 8-ciferný kód a znamená šetření produktů Evropského společenství (PROducts of the European COMmunity). Jedná se o přehled vyráběných produktů podléhajících nařízení EU (3924/91). Definice produktů jsou standardizovány v celé EU, čímž se získá srovnatelnost mezi údaji členských států a při tvorbě evropských souhrnných ukazatelů na úrovni produktu. Existuje přímý vztah mezi kódy NACE a PRODCOM a první 4 číslice kódu PRODCOM se shodují se 4 číslicemi NACE.

Zařízení (pod) odvětví na CLL dostávají až 100 % povolenek na úrovni referenčních úrovní zdarma. Zařízení v odvětvích, která nejsou na seznamu namísto toho obdrží pouze 30 % povolenek na úrovni referenční úrovně bezplatně, přičemž tento poměr bude klesat po roce 2026 na 0 % v roce 2030. Výjimkou jsou dílčí zařízení pro dálkové vytápění, u kterých podíl povolenek obdržených zdarma zůstává na 30 % i po roce 2026. Tyto poměry jsou vyjádřeny v takzvaném koeficientu vystavení účinkům úniku uhlíku (CLEF), který je stanoven na 1 pro odvětví s únikem uhlíku a 0,300 na začátku 4. období pro odvětví bez úniku uhlíku. Tabulka 2 ukazuje vývoj těchto CLEF v čase pro různé rozlišené kategorie.

⁶ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances/leakage_en#tab-0-1

Tabulka 2. Přehled koeficientů vystavení účinkům úniku uhlíku (CLEF) pro (pod) odvětví s únikem uhlíku (s CL), (pod) odvětví bez úniku uhlíku (bez CL) a dílčích zařízení pro dálkové vytápění⁷

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
CLEF pro CL (pod) odvětví	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CLEF pro (dílčí) odvětví bez CL	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,22 5	0,15 0	0,07 5	0
CLEF Pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0

Předběžný počet bezplatných povolenek je určen vynásobením referenční hodnoty historické úrovně činnosti a příslušného CLEF. Stejně jako jsou referenční hodnoty použitelné pro dílčí zařízení, CLEF se také používá na úrovni dílčích zařízení. Obecné rovnice pro výpočet předběžného množství potřebného pro výpočet CSCF je následující:

$$F_{i,k} = BM_i \times HAL_i \times CLEF_{i,k}$$

Kde:

$F_{i,k}$	Roční předběžný přiděl pro dílčí zařízení i v roce k (povolenky za rok);
BM_i	Použitelná referenční hodnota (příděly na jednotku činnosti ⁸);
HAL_i	Úroveň historické činnosti dílčího zařízení (jednotky činnosti na rok);
$CLEF_{i,k}$	Použitelný koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku (bezrozměrný)

Konečný počet bezplatných povolenek se stanoví po výpočtu CSCF, pokud je to vhodné, na úrovni zařízení, jak je popsáno v kapitole 5.1.

Pro dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu

Při výpočtu množství povolenek pro produkty s referenční hodnotou se pro určení příslušné hodnoty CLEF používá seznam úniku uhlíku. V případě, kdy produkt vyráběný dílčím zařízením BM produktu je na seznamu (to jest na seznamu je kód NACE nebo kód PRODCOM) použitá hodnota CLEF je 1. Pokud se nejedná o tento případ, použije se koeficient snížení uvedený v Tabulka 2 (CLEF pro (pod) odvětví bez CL). CLL je na základě NACE revize 2, s odpovídající 2010 pro PRODCOM. Pro více podrobností - viz 4.1.

⁷ Předmětem přezkoumání v souladu s článkem 30 směrnice o snižování po roce 2026 pro hodnoty CLEF, kdy nehrozí významné riziko úniku uhlíku a případy mimo CL a pro centrální zásobování teplem.

⁸ tuna produktu (nebo CWT) pro dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu, GJ tepla pro dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla (a centrální zásobování teplem), GJ paliva pro dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva nebo t CO₂ pro dílčí zařízení pro emise z procesu

Pro nouzová dílčí zařízení

Pokud se jedná o metodiku referenční úrovně teplo a paliv a/nebo emisí procesu, CLEF závisí na tom, zda teplo, palivo nebo emise procesu souvisejí s procesem výroby produktu obsažené v seznamu úniku uhlíku. V případě, že vyrobený produkt je na CLL, používá se hodnota CLEF 1 ve všech letech, v opačném případě se použije klesající CLEF.

Když zařízení exportuje teplo do jiného zařízení, je potřeba větší pozornosti. V případě, že dílčí zařízení exportuje teplo do provozu ETS, platí stav úniku uhlíku dílčího zařízení, ve kterém se importované teplo používá. Důvodem je, že podle FAR se povolenky dávají spotřebitelům tepla, pokud zařízení importující teplo není v EU ETS. Ve druhém případě se povolenky dávají výrobcí tepla. Další informace o procesu přidělování v případě přeshraničních tepelných toků viz *Metodický podklad 6*.

Stav úniku uhlíku importéra tepla může být odvozen z CLL na základě produktu(ů), které provoz importující teplo vyrábí, jak je popsáno výše. Pokud zařízení exportuje teplo do provozu mimo ETS, předpokládá se, že status úniku uhlíku importujícího zařízení standardně nebude ohrožen, pokud není možné prokázat status „ohrožení“ produktů, pro které se exportované teplo používá. Příslušná dokumentace k doložení musí být zahrnuta ve zprávě o sběru dat. Dříve, než je možné změnit status CL, musí příslušné orgány musí zkontrolovat tyto dokumenty a přijmout je. V případě, že zařízení exportuje teplo do dálkového vytápění, odvádějící dílčí zařízení bude vždy považováno za bez CL.

Pravidlo „de-minimis“

V případě, že existuje více než jeden status úniku uhlíku pro každý typ nouzového dílčího zařízení v rámci jednoho zařízení, FAR předpokládá možnou metodu pro zjednodušení sběru dat, pokud alespoň jeden stupeň činnosti je možné považovat za „dominantní“⁹. Přesněji řečeno, když alespoň 95 % historické úrovně činnosti dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla (respektive dílčího zařízení pro referenční úroveň paliva, nebo dílčího zařízení pro emise z procesů) slouží odvětvím nebo pod-odvětvím, u kterých se předpokládá, že jsou vystavena významnému riziku úniku uhlíku, je možné to považovat za jediné dílčí zařízení pro referenční hodnotu tepla (respektive dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva nebo dílčí zařízení pro referenční úroveň emise z procesů), u kterého se předpokládá značné riziko úniku uhlíku. I opačná situace je pravdivá a u celého dílčího zařízení se předpokládá značné riziko úniku uhlíku, pokud alespoň 95 % historické úrovně činnosti není vystaveno úniku. V obou případech není nutné stanovit příděl pro zbývajících 5 % emisí odděleně. Aplikace pravidla de minimis v tomto případě nemá vliv na povinnosti monitorování. *Pro další podrobnosti viz Metodický podklad 5 o monitorování a vykazování.*

Toto pravidlo platí i pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění v kombinaci s dílčím zařízením pro referenční úroveň tepla: když alespoň 95 % historické úrovně činnosti je přiřaditelných kterémukoliv ze tří dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla (to jest dílčí zařízení pro referenční úroveň CL tepla, dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla mimo CL, a dílčí zařízení

⁹ Článek 10(3) FAR

pro dálkové vytápění), provozovatel si může zvolit přisoudit zbývajících 5 % stejnému dílčímu zařízení.

Vzhledem k tomu, historická úroveň činnosti vychází z aritmetického průměru v základním období, bude toto pravidlo platit pro tento aritmetický průměr, bez ohledu na to, zda pravidlo 95 % bylo pravdivé pro každý rok výchozího období nebo ne.

Na úrovni zařízení

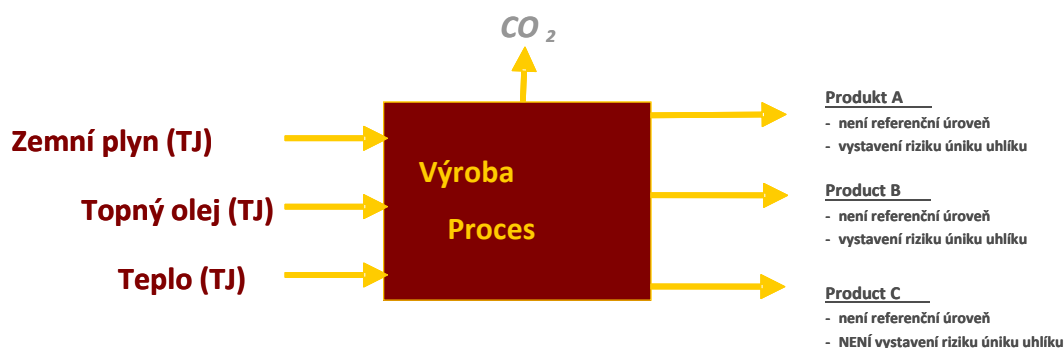
Předběžný přiděl na úrovni zařízení se určí jako součet přidělů dílčích zařízení v rámci hranic systému. Následující oddíl vysvětluje podrobněji, jak je zařízení potřeba rozdělit do samostatných dílčích zařízení za účelem stanovení přidělu.

Příklad: Zařízení bez referenčních úrovní produktu a s různými stavy úniku uhlíku

Ve zde řešeném příkladu zařízení produkuje tři produkty: A, B a C. Potom se porovná kód NACE nebo kód PRODCOM (jedná se o více rozčleněné kódy NACE) se seznamem produktů, u kterých se předpokládá riziko úniku uhlíku.

Pro praktický příklad se předpokládá, že zařízení produkuje surový sojový olej (produkt A, kód PRODCOM 15411210), surový řepkový olej (produkt B, kód PRODCOM 15411260) a rafinovaný sojový olej (produkt C, kód PRODCOM 15421110). První 4 číslice kódů jsou 1541 pro surové oleje a 1542 pro rafinovaný olej. Kontrolou těchto čísel proti seznamu úniku uhlíku se ukáže, že kód NACE 1541 je na seznamu, zatímco 1542 není. Dále nejsou kódy PRODCOM uvedené pod číslem 1542 uvedeny v kapitole „1.4. ZA ÚROVNÍ NACE-4 NA ZÁKLADĚ KVANTITATIVNÍCH KRITÉRIÍ UVEDENÝCH V ODSTAVCÍCH 15 A 16 ČLÁNKU 10a SMĚRNICE 2003/87 / ES“. To znamená, že produkty spojené s kódem 1541 se považují za vystavené značnému riziku úniku uhlíku (jsou to surový sojový olej a surový řepkový olej), ale ne produkt spojený s kódem 1542 (rafinovaný sojový olej).

To je shrnuto na obrázku níže, kde u produktů A a B se předpokládá značné riziko úniku uhlíku a u produktu C nikoliv.

Obrázek 1 Zařízení vyrábějící jak produkty, u kterých se předpokládá, tak produkty, u kterých se nepředpokládá únik uhlíku

Vzhledem k tomu, že pro produkty A, B, a C není použitelná referenční úroveň produktu, použije se nouzová metoda. Protože nedochází k emisím z proces, jsou relevantní pouze referenční hodnoty tepla a paliva. Protože stav úniku uhlíku není stejný pro všechny produkty, budou existovat celkem čtyři dílčí zařízení, jak je uvedeno níže:

- Dílčí zařízení 1: Referenční hodnota tepla pro produkty, u kterých se předpokládá značné riziko úniku uhlíku (produkty A a B);
- Dílčí zařízení 2: Referenční hodnota tepla pro produkty, u kterých se nepředpokládá značné riziko úniku uhlíku (produkt C);
- Dílčí zařízení 3: Referenční hodnota paliva pro produkty, u kterých se předpokládá značné riziko úniku uhlíku (produkty A a B);
- Dílčí zařízení 4: Referenční hodnota paliva pro produkty, u kterých se nepředpokládá značné riziko úniku uhlíku (produkt C);

Do dílčích zařízení 3 a 4 bude zahrnuto pouze palivo, které se nepoužívá k výrobě měřitelného tepla.

Pro určení, zda jsou skutečně zapotřebí všechny čtyři dílčí zařízení, se použije pravidlo 95 %. Historické úrovně činnosti dílčího zařízení referenční úrovně tepla a dílčího zařízení referenční úrovně paliva se vypočítají a porovnají se s celkem.

Vysvětlující box:

Pokud nejsou k dispozici údaje k určení, jaká část měřitelného tepla, paliv nebo emisí se přiřazuje produktům, u kterých se předpokládá nebo nepředpokládá značné riziko úniku uhlíku, budou výstupy, vstupy a emise přičíst příslušného produktu proporcionálně na množství vyráběného produktu. V případě nedostatku údajů je možné použít náhradní údaje a odhady (například % hodnot, jak je povoleno podle šablony pro sběr údajů), přičemž vždy musí být podloženy důkazy poskytnuté provozovatelem.

To znamená, že v případě, kdy se předpokládá, že u produktu hrozí značné riziko úniku uhlíku (např kasein), ale výrobní proces produktu zahrnuje výrobu meziproduktů, u kterých se nepředpokládá značné riziko úniku uhlíku (například čerstvé odstředěné mléko), nebo vedlejší produkty, u kterých se nepředpokládá značné riziko úniku uhlíku, příslušné údaje se rozdělí, aby se přiřadil správný status úniku uhlíku příslušnému procesu.

Pokud aritmetický průměr tepla spotřebovaného na výrobu produktů A a B je alespoň 95 % celkového tepla spotřebovaného v zařízení, bude do celkového spotřebovaného tepla zahrnuto pouze jedno dílčí zařízení tepla, u kterého se předpokládá značné riziko úniku uhlíku. Pokud je nižší než 5 %, bude také pouze jedno tepelné dílčí zařízení zahrnující celkové teplo spotřebované v zařízení, ale u kterého se předpokládá, že nebude vystaveno riziku úniku uhlíku. Podobně, pokud je aritmetický průměr paliva spáleného při výrobě produktů A a B je vyšší než 95 % ve srovnání s palivem spáleným v celém zařízení, pak bude pouze jedno dílčí zařízení, obsahující celkové množství paliva spáleného v zařízení a bude se předpokládat riziko úniku uhlíku. Pokud bude naopak nižší než 5 %, bude existovat pouze jedno dílčí palivové

zařízení, obsahující celkové množství paliva spalovaného v zařízení a bude se předpokládat, že nehrozí riziko úniku uhlíku.

Pro účely tohoto cvičení se předpokládá, že v obou dílčích zařízeních jsou historické úrovně činnosti nižší než 95 %, a proto jsou použitelná všechna čtyři určená dílčí zařízení.

Při výpočtu přídělů se použijí následující vzorce:

- Dílčí zařízení 1: Předběžný příděl = $BM_h \times HAL_h(A+B) \times CLEF_{CL}$;
- Dílčí zařízení 2: Předběžný příděl = $BM_h \times HAL_h(C) \times CLEF_{non-CL,k}$;
- Dílčí zařízení 3: Předběžný příděl = $BM_f \times HAL_f(A+B) \times CLEF_{CL}$;
- Dílčí zařízení 4: Předběžný příděl = $BM_f \times HAL_f(C) \times CLEF_{non-CL,k}$.

Kde:

BM_h = Referenční hodnota pro teplo (EUAs/TJ);

$HAL_h(A+B)$ = Historická měřitelná čistá spotřeba tepla pro výrobu A a B (TJ/rok);

$HAL_h(C)$ = Historická měřitelná čistá spotřeba tepla pro výrobu C (TJ/rok);

BM_f = Hodnota referenční úrovně paliva (EUA/TJ);

$HAL_f(A+B)$ = Historická spotřeba paliva na výrobu A a B (TJ/rok);

$HAL_f(C)$ = Historická spotřeba paliva na výrobu C (TJ/rok);

$CLEF$ = Koeficient vystavení úniku uhlíku (bez rozměru, viz Tabulka 2 pro CL / bez CL hodnoty $CLEF$ pro jednotlivé roky k).

Proto předběžný příděl pro dílčí zařízení 1 a 3 bude pro všechny roky:

- Dílčí zařízení 1: Předběžný příděl = $BM_h \times HAL_h(A+B) \times 1$
- Dílčí zařízení 3: Předběžný příděl = $BM_f \times HAL_f(A+B) \times 1$

A předběžný příděl pro dílčí zařízení 2 a 4 bude:

V letech 2021 - 2026:

- Dílčí zařízení 2: Předběžný příděl = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0.300$
- Dílčí zařízení 4: Předběžný příděl = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0.300$

V roce 2027:

- Dílčí zařízení 2: Předběžný příděl = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0.225$
- Dílčí zařízení 4: Předběžný příděl = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0.225$

U $CLEF$ bez CL další snižování do roku 2030, když předběžný příděl pro dílčí zařízení 2 a 4 bude:

- Dílčí zařízení 2: Předběžný příděl = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0 = 0$
- Dílčí zařízení 4: Předběžný příděl = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0 = 0$

3 Rozdělování zařízení do dílčích zařízení

Prvním krokem při výpočtu přidělu zařízení je definovat takzvaná dílčí zařízení. Dílčí zařízení znamená všechny vstupy, výstupy a odpovídající emise související s konkrétní metodikou přidělování. Všimněte si, že hranice dílčího zařízení nemusí být nutně definovány hranicemi fyzickými procesními jednotkami. Měly by být chápány jako systémové hranice rovnováhy hmoty a energie pro specifické účely FAR.

Jak je popsáno v Metodickém podkladu 1 o obecné metodice přidělování, je možné zařízení rozdělit do maximálního počtu $n+7$ dílčích zařízení, přičemž n je počet referenčních úrovní použitelných v rámci zařízení, doplněné 2 tepla (s CL a bez CL), 2 dílčími zařízeními pro referenční úroveň paliva (s CL a bez CL), 2 dílčími zařízeními pro emise z procesů (s CL a bez CL) a dílčím zařízením pro dálkové vytápění¹⁰. *Další pokyny ohledně typu rozlišovaných dílčích zařízení viz Metodický podklad 1 a Přílohu B Metodického podkladu 1 pro odpovídající definice různého typu dílčích zařízení.*

Všechny vstupy, výstupy a odpovídající emise v zařízení musí být přiřazeny dílčímu zařízení, pokud se netýkají jakéhokoli procesu, který není způsobilý pro bezplatné přidělování. Příkladem může být výroba elektřiny v zařízení, spalování kromě bezpečnostních hořáků, v případech, které nejsou pokryté dílčím zařízením referenční úrovně produktu, nebo výroba měřitelného tepla exportované do jiných zařízení EU ETS¹¹.

Pozornost je třeba dbát na to, aby se dílčí zařízení nepřekrývala. Vstupy, výstupy a odpovídající emise by neměly být zahrnuty do více než jednoho dílčího zařízení a každému dílčímu zařízení budou přiděleny povolenky pouze podle jedné jediné metodiky přidělování. *(Další pokyny k přiřazování vstupů a výstupů včetně emisí naleznete v Metodickém podkladu 3 o sběru údajů.)*

Zařízení jsou rozdělena do dílčích zařízení jednotlivými kroky popsány v oddílu 3.1 až 3.5.

3.1 Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu

Krok 1a Určení jednoho nebo více dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu (bude-li to vhodné)

Za prvé, je třeba zjistit, zda pro zařízení platí jedna nebo více referenčních úrovní produktu, jak jsou definovány v Příloze I FAR. Pro každou referenční úroveň produktu, která se použije, by mělo být definováno dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu.

¹⁰ Ve FAR jsou uvedeny formální definice pro dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu v čl. 3(b), dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla v čl. 3(c), dílčí zařízení pro dálkové vytápění v čl. 3(d), dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva v čl. 3(f), dílčí zařízení pro emise procesů v čl. 3(j).

¹¹ Článek 10.5 FAR

Pro každé dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu:

- Identifikujte systémové hranice (*pro další podrobnosti o hranicích viz Metodický podklad 9 o odvětvově specifické metodice*);
- Vyhledejte příslušné hodnoty referenčních úrovní produktu;
- Vyhledejte stav úniku uhlíku v seznamu úniku uhlíku¹².

Všimněte si, že hodnoty referenční úrovně produktu BM_p jsou konstantní v průběhu let v rámci stejného přidělovacího období (2021-2025 a 2026-2030), zatímco koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku $CLEF$ se může měnit v průběhu let (ve druhém přidělovacím období) v stavu úniku uhlíku (pokud se předpokládá, že produktu hrozí značné riziko úniku uhlíku, bude v zásadě zůstávat konstantní, pokud tomu tak není, bude klesat v průběhu let, jak je popsáno v Oddílu 2.2).

Krok 1b Přiřadte příslušné vstupy a výstupy

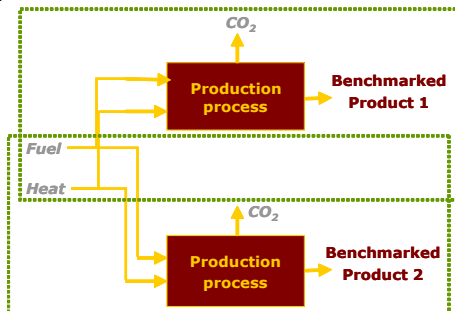
Přiřadte všechny relevantní vstupy (*například vstupy surovin, paliva, tepla a elektřiny pro výrobu produktu*) a výstupy (*například výrobní činnost, teplo, emise z procesů, odpadní plyny*) k dílčímu zařízení pro každý rok v období let 2014 až 2018, nebo 2019 až 2023 (v závislosti na přidělovacím období), kdy bylo zařízení v provozu.

Pokud existuje více než jedna referenční úroveň produktu použitelná v rámci jednoho zařízení, mělo by se zajistit, aby vstupy a výstupy z každého dílčího zařízení nebyly přiřazeny dvakrát (a aby žádný nechyběl). Pokud existuje pouze dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu, množství paliva a tepla přiřazeného každému dílčímu zařízení musí být rovněž vypočteno pro účely aktualizace hodnoty referenční úrovně (jako sběru dat pro aktualizaci hodnot referenčních úrovní a je v kombinaci se sběrem dat pro poskytnutí základu pro výpočet povolenek).

¹² Rozhodnutí Komise ze dne 15. února 2019 o seznamu úniku uhlíku, https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances/leakage_en#tab-0-1

Příklad: Zařízení se dvěma referenčními úrovněmi produktu

V níže uvedeném příkladu, jsou vstupní toky tepla a paliva v zásadě rozděleny mezi dvě dílčí zařízení; součet energetického obsahu přiřazeného ke každému dílčímu zařízení by neměl překročit celkový energetický obsah spotřebovaného tepla a paliva v rámci zařízení, při uvažování ztrát.

3.2 Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla

Nerozlišuje se mezi různými původy tepla.

Nečiní se rozdíl mezi teplem pocházejícím z různých zdrojů (např. vyráběným z různých paliv, vyráběným v ohřívačích vody nebo kogeneračních jednotkách (CHP), teplem jako vedlejším produktem výrobního procesu s referenční hodnotou atd.), pokud je teplo způsobilé pro bezplatné přidělení.

Teplo je v zásadě způsobilé k přidělení bezplatných povolenek, pokud jej je možné považovat za pokryté EU ETS a pokud není vyráběno z elektřiny. Pravděpodobně to bude případ měřitelného tepla přímo propojeného (proces spalování nebo exotermický výrobní proces) se zdrojovými toky, které jsou zahrnuty do plánu monitorování (MP) zařízení pokrytého EU-ETS.

Teplo je nezpůsobilé především v těchto případech:

- Export nebo spotřeba tepla vyrobeného v procesu výroby kyseliny dusičné nejsou způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek, neboť toto teplo je již vzato v úvahu referenční úrovní kyseliny dusičné.
- Spotřeba tepla vyrobeného zařízením mimo ETS (nevztahuje se na něj povolení GHG), není způsobilá pro přidělení bezplatných povolenek.
- Spotřeba tepla používaného pro výrobu elektřiny není způsobilá pro přidělení bezplatných povolenek.

Všimněte si, že teplo exportované pro účely dálkového vytápění se nepovažuje za součást tepelného referenčního dílčího zařízení, namísto toho je pro tento účel definováno samostatné dílčí zařízení pro dálkové vytápění, viz Oddíl 3.3

Zdali bude třeba určit jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla, závisí na statusu úniků uhlíku u produktů, pro něž se teplo spotřebovává: teplo spotřebovávané v rámci výrobního procesu produktu považovaného za vystavený účinkům úniku uhlíku musí být zahrnuto

do jiného dílčího zařízení než teplo spotřebovávané v rámci výrobního procesu produktu, který za produkt vystavený účinkům úniku uhlíku považován není (pro další podrobnosti o tomto tématu viz oddíl *.Krok 2a Určení jednoho nebo dvou dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla (bude-li to vhodné)*)

Jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla je třeba určit, pokud platí kterákoliv nebo obě z následujících podmínek:

- Zařízení spotřebovává měřitelné teplo mimo hranice dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu za předpokladu, že:
 - Teplo nevyrábí zařízení mimo ETS;
 - Teplo se nevyrábí v rámci hranic referenční úrovně produktu kyseliny dusičné;
 - Teplo se nepoužívá k výrobě elektřiny;

A / NEBO

- Zařízení exportuje měřitelné teplo do zařízení mimo ETS nebo do jiného subjektu než pro účely dálkového vytápění¹³, za předpokladu, že:
 - Teplo se nevyrábí v rámci hranic referenční úrovně produktu kyseliny dusičné
 - Teplo se nepoužívá k výrobě elektřiny.

Měřitelné toky tepla mají všechny z následujících charakteristik:

- *Jsou čisté, což znamená, že obsah tepla v kondenzátu nebo přenosovém médiu, které se vrtací k dodavateli tepla je odečten¹⁴. Pro stanovení měřitelných údajů tepla viz Metodický podklad 3 o sběru údajů.*
 - *Tepelné toky jsou přepravovány identifikovatelným potrubím nebo vedením*
A
 - *Tepelné toky jsou přepravovány pomocí média pro přenos tepla, jako je například pára, horký vzduch, voda, olej, kapalné kovy nebo soli*
A
 - *Toky tepla jsou nebo mohou být měřeny pomocí měřiče tepla¹⁵ (kde měřič tepla je jakékoliv zařízení, které může měřit množství vyrobené energie na základě objemových průtoků a teplot).*

¹³ Viz oddíl 3.3 pro diskuzi tepla exportovaného pro účely dálkového vytápění

¹⁴ I když ne veškerý kondenzát se vrací dodavateli, čisté měřitelné teplo by se mělo počítat za předpokladu 100% návratnosti kondenzátu.

¹⁵ „Měřič tepla“ znamená měřič tepelné energie (MI-004) ve smyslu Přílohy VI Směrnice 2014/32/ES Evropského parlamentu a Rady [OJ L 135, 30.4.2004, s. 1.] nebo jakékoli jiné zařízení pro měření a záznam množství tepelné energie vyrobené na základě objemových průtoků a teplot“ (FAR, čl. 2(h8)). Pro metodiku v případě, kdy není nainstalován měřič tepla, viz Metodický podklad 5 o monitorování a vykazování.

Zdali bude potřeba určit jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla, závisí na statusu úniků uhlíku u produktů, pro které se teplo spotřebovává: teplo spotřebovávané v rámci výrobního procesu produktu, který se považuje za vystavený účinkům úniku uhlíku, musí být zahrnuto do jiného dílčího zařízení, než teplo spotřebovávané v rámci výrobního procesu produktu, který za produkt vystavený účinkům úniku uhlíku považován není. *Pro více podrobností o tomto tématu viz Oddíl 2.2 o úniku uhlíku.*

Krok 2b Přiřadte příslušné vstupy a výstupy (v případě využitelnosti)

Přiřadte všechny relevantní vstupy (*jako teplo*) a výstupy (*jako jsou emise v souvislosti s výrobou tepla*) ke každému dílčímu zařízení pro každý rok v období let 2014 až 2018 nebo 2019 až 2023 (podle přidělovacího období), kdy bylo zařízení v provozu.

V případě, že je měřitelné teplo používané k vytápění kanceláří a jídelen / kantýn, toto teplo je zahrnuto v rámci systémových hranic referenční úrovně produktu. V případě není možné uvést žádné dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu v rámci zařízení, potom vstupy, výstupy a emise spojené s těmito účely se musí zúčtovat v rámci tepelného referenčního dílčího zařízení. Status vystavení účinkům úniku uhlíku tohoto tepla je založen na nejrelevantnějším výrobním procesu v rámci zařízení. Všimněte si, že pro kanceláře a jídelny v průmyslových zónách, toto nemůže být považováno za dálkové vytápění. Úvahy o potřebách vytápění musí být v souladu s povolením zařízení. Pro definici dálkového vytápění, viz Oddíl 3.3.

Teplo spotřebované referenčním tepelným dílčím zařízením se měří u výrobních linek spotřebovávajících teplo, nikoliv u zařízení vyrábějících teplo. Na teplo exportované z tepelného referenčního dílčího zařízení do subjektu mimo ETS je však bod měření na výstupu ze zařízení, které vyrábí teplo.

3.3 Zřizování dílčích zařízení pro dálkové vytápění

Krok 3a Definujte jedno dílčí zařízení pro dálkové vytápění (v případě využitelnosti)

Jedno dílčí zařízení pro dálkové vytápění je definováno, pokud platí obě následující podmínky:

- Zařízení produkuje měřitelné teplo mimo hranice dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu kyseliny dusičné;

NEBO

- Přívod měřitelného tepla ze zařízení EU ETS, za předpokladu, že teplo není produkováno v mezích referenční úrovně produktu kyseliny dusičné;

A

- Teplo se odvádí za účelem dálkového vytápění.

Dálkové vytápění je charakterizováno následovně:

- Jedná se o distribuci **měřitelného tepla** prostřednictvím sítě;

- Pro účely **vytápění nebo chlazení prostoru** nebo výroby **teplé užitkové vody pro domácnosti**;
- Do budov či míst, **nepokrytých EU ETS**;
- Kromě měřitelného tepla používaného k výrobě produktů a souvisejících činností nebo elektřiny.

Poznámka: u dílčího zařízení pro dálkové vytápění se nedělá rozdíl na základě stavu úniku uhlíku, protože veškeré teplo se podle definice používá pro účely dálkového vytápění, který není vystaveno riziku úniku uhlíku. Z tohoto důvodu je možné definovat maximálně jedno dílčí zařízení DH. Jako odměnu za efektivní využití přebytečného tepla pro účely dálkového vytápění nepodléhá dílčí zařízení pro dálkové vytápění snížení koeficientu vystavení účinkům úniku uhlíku (CLEF) při výpočtu množství bezplatných povolenek jako jiná dílčí zařízení bez úniku uhlíku¹⁶. Namísto toho CLEF o hodnotě 0,3 nadále platí pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění i po roce 2025. Pro další informace o úniku uhlíku viz Oddíl 2.2.

Je třeba prokázat, že teplo, které je považováno za dodané do dálkového vytápění, bylo používáno pro účely vytápění nebo chlazení prostoru nebo pro výrobu teplé vody v domácnosti.

- V případě tepla o nízké teplotě¹⁷, které je dodáváno do sítě dálkového vytápění, lze předpokládat, že podmínky definice dálkového vytápění jsou splněny.
- V případě navrhované teploty 130 °C a více, bude teplo považováno za dodané do dálkového vytápění, pouze v případě, že výrobce tepla poskytne vhodné důkazy, například prostřednictvím ročních údajů o prodeji (za celé základní období), jasně uvádějící množství tepla prodaného za účelem vytápění nebo chlazení prostor nebo výroby teplé vody pro domácnosti.

V obou případech musí výrobce tepla potvrdit, že teplo vykazované jako dálkové vytápění nepodléhá bezplatnému přidělu pod jinými zařízeními ETS.

Krok 3b Přiřadte příslušné vstupy a výstupy (v případě využitelnosti)

Přiřadte všechny relevantní vstupy (*jako palivo a/nebo teplo*) a výstupy (*jako je exportované teplo a emise v souvislosti s výrobou tepla*) ke každému dílčímu zařízení pro každý rok v období let 2014 až 2018 nebo 2019 až 2023 (podle přidělovacího období), kdy bylo zařízení v provozu. Teplo exportované pro účely dálkového vytápění se měří na výstupu ze zařízení, ze kterého se odvádí teplo, nebo na vstupu do zařízení, do kterého se teplo importuje. V případě, že se teplo exportuje pro účely dálkového vytápění, jakož i pro jiné účely, může být potřeba měřit teplo pro účely dálkového vytápění na vstupu do zařízení, do kterého se teplo importuje, v závislosti na uspořádání systému distribuce tepla.

¹⁶S výhradou případného přezkumu v souladu s Článkem 30 Směrnice EU ETS.

¹⁷ s konstrukční teplotou nižší než 130 °C na vstupním bodu výrobce tepla do sítě dálkového vytápění.

3.4 Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně paliv

Krok 4a Definujte jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva¹⁸ (v případě využitelnosti)

Je potřeba definovat dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva v případě, jak je uvedeno v

Tabulka č. 1, kdy by se měl použít přístup založený na referenční úrovni paliva, tedy v případě, že zařízení spaluje palivo mimo hranice referenční úrovně produktu pro:

- Přímé vytápění nebo chlazení bez teplotnosného média (to jest tam, kde teplo není možné měřit); nebo
- Výrobu produktů; nebo
- Výrobu mechanické energie, která se nepoužívá pro výrobu elektřiny;

Pokud:

- Palivo se nespotebováá k výrobě elektřiny; a
- Palivo se nespáluje, pokud se nejedná o bezpečnostní plamen
Bezpečnostní spalování znamená spalování pilotních paliv a velmi kolísavých množství procesních nebo zbytkových plynů v jednotce otevřené atmosférickým poruchám, což je výslovně požadováno z bezpečnostních důvodů příslušnými povoleními pro zařízení. *Pro další výklad této definice viz Metodický podklad č. 8 o odpadních plynech; a*
- Teplo z procesu se neobnovuje (což by obdrželo přiděl jinou metodou přidělování, pokud by se nepoužívalo pro výrobu elektřiny).
Aby se zamezilo dvojímu započtení v této situaci, měla by být úroveň činnosti dílčího zařízení referenční úrovně paliva korigována odečtením množství obnoveného měřitelného tepla, které je pokryto referenční úrovní produktu nebo dílčím zařízením referenční úrovně tepla nebo používaného pro výrobu elektřiny, dělený účinností virtuální generace o hodnotě 90 %¹⁹.

Poznámka: Palivo spalované pro účely likvidace odpadu (bez opětovného získání měřitelného tepla) není možné považovat za způsobilé jako dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, protože se netýká žádné ze tří výše uvedených výrobních činností (přímé vytápění / chlazení, výroba produktů, výroba mechanické energie).

Zdali bude třeba určit jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, závisí na statusu úniků uhlíku u produktů, pro které se palivo spaluje: palivo spalované v rámci výrobního procesu produktu považovaného za produkt vystavený riziku únikům uhlíku musí být zahrnuto do jiné kategorie než palivo spalované ve výrobním postupu produktu, který za produkt vystavený únikům uhlíku považován není. *Pro více podrobností o tomto tématu viz Oddíl 2.2 o úniku uhlíku.*

Krok 4b Přiřadte příslušné vstupy a výstupy (v případě využitelnosti)

¹⁸ V závislosti na stavu úniku uhlíku, viz Oddíl 2.2.

¹⁹ V souladu s článkem 10(k) FAR.

Přiřadte všechny relevantní vstupy (*spalované palivo*) a výstupy (*emise v souvislosti se spalovaným palivem*) ke každému dílčímu zařízení pro každý rok v období let 2014 až 2018 nebo 2019 až 2023 (podle přidělovacího období), kdy bylo zařízení v provozu.

3.5 Zřizování dílčích zařízení pro stanovení emisí z procesů

Krok 5a Definujte jedno nebo dvě dílčí zařízení pro emise z procesu²⁰ (v případě využitelnosti) Jedno nebo dvě dílčí zařízení pro emise z procesu musí být definovány v případě, že instalace má emise z procesu mimo hranice referenční hodnoty produktu, kde emise z procesu jsou definovány jako:

- Typ a: Emise skleníkových plynů bez CO₂ uvedené v Příloze I Směrnice 2003/87/ES; N₂O je v současné době jediný skleníkový plyn bez CO₂ zahrnutý do EU ETS pro produkty bez referenční hodnoty (pouze pro emise z výroby glyoxalu a kyseliny glyoxylové, a pro další činnosti potenciálně přijaté v souladu s Článkem 24 směrnice, jako je například výroba kaprolaktamu). N₂O má potenciál globálního oteplování 298 t CO₂eq/t N₂O²¹.
- Typ b: Emise CO₂²² jako přímý důsledek některé z činností uvedených v Tabulce 3 (a *nikoliv* jako výsledek spalování neúplně oxidovaného uhlíku produkovaného v těchto činnostech; jako takové jsou 'nepřímé emise CO₂' v zásadě pokryty typem c);
- Typ c: Emise pocházející ze spalování odpadních plynů za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny MINUS ekvivalentní emise vznikající při spalování množství zemního plynu se stejným energetickým obsahem, jako mají tyto plyny²³; *Další informace o definici odpadních plynů, rozdíl mezi emisemi typu b a c a odpovídajícím přidělení viz Metodický podklad 8 o odpadních plynech a dílčích zařízeních pro emise z procesů.*

V souladu s článkem 10 (k) FAR, v případě tepla získávaného z procesů, na které se vztahuje dílčí zařízení pro emise z procesu, aby se zamezilo dvojímu započtení, úroveň činnosti emisí z procesu dílčího zařízení by měla být opravena odečtením množství zpětně získaného měřitelného tepla, které je pokryto dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu nebo referenční úroveň tepla nebo je použito pro výrobu elektrické energie, děleno účinností virtuální generace 90 %.

²⁰ V závislosti na stavu úniku uhlíku, *přičemž další informace naleznete v metodickém podkladu č. 5 o úniku uhlíku*

²¹ Podle nařízení Komise (EU) č. 206/2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 601/2012, pokud se týká potenciálů globálního oteplování skleníkové plyny mimo CO₂ ze dne 4. března 2014, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R0206&from=EN>

²² Emise CO₂ musí být v souladu s pravidly MRR. To znamená, že emise z jakéhokoli biomasy, která je udržitelná, nebo tam, kde neplatí žádná kritéria udržitelnosti (například pevná biomasa) jsou hodnoceny jako nula.

²³ Zvláštní pravidlo platí, pokud se odpadní plyny vyskytující se mimo hranice referenčních úrovní produktu, nepoužívají, zejména v případě otevřených pecí, protože je obtížné kontrolovat další oxidaci neúplně oxidovaného uhlíku. *Pro další metodiku k tomuto tématu viz Metodický podklad 8 o emisích z procesů a dílčích zařízeních pro emise z procesů.*

Zdali bude potřeba určit jedno nebo dvě dílčí zařízení na základě emisí z procesu, závisí na statusu úniku uhlíku u produktů, jejichž výrobní proces vypouští emise procesu: emise z výrobního procesu produktu, který se považuje za vystavený významným účinkům úniku uhlíku, musí být zahrnuto do jiného dílčího zařízení, než emise z výrobního procesu produktu, který za produkt vystavený významným účinkům úniku uhlíku považován není. (Pro další informace o tomto tématu viz Oddíl 2.2 o úniku uhlíku.)

Pro procesy uvedené v tabulce níže - pouze pokud nejsou součástí dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu - je potřeba posoudit, zda je účel použití materiálu obsahujícího uhlík jiný, než je výroba tepla, a pokud ano, který účel musí být považován za primární. Pouze v případě, že produkce tepla není považována za primární účel procesu, zahrnuje dílčí zařízení emise z procesu.

Tabulka 3. Definice a příklady činností, na které se vztahuje definice dílčích zařízení pro emise z procesů (Článek 2(10) FAR)

Definice činnosti²⁴	Příklad
Chemická, elektrolytická nebo pyrometalurgická redukce kovových sloučenin v rudách, koncentrátech a druhotných materiálech	Výroba mědi z minerálů s uhlíčanem mědi
Odstraňování nečistot z kovů a kovových sloučenin	Emise z oxidace nečistot kovového šrotu emitované jako součást procesu recyklace
Rozklad uhlíčanů s výjimkou těch, které se používají pro čištění spalin	Výroba hořčíku
Chemická syntéza tam, kde materiál nesoucí uhlík se účastní reakce	Výroba kyseliny akrylové, výroba acetylenu (parciální oxidace), výroba akrylonitrilu (amoxidace), výroba formaldehydu (parciální oxidace / dehydrogenace)
Využití uhlíku obsahujícího aditiva nebo suroviny	Emise z oxidace organických přísad pro zvyšování poréznosti keramických produktů
Chemická nebo elektrolytická redukce oxidů metaloidů (polokovů) nebo oxidů nekovů, jako jsou oxidy křemíku a fosfáty	Výroba křemíku, redukce fosfátové rudy;

Krok 5b Přiřadit příslušné vstupy a výstupy

Přiřaďte všechny relevantní vstupy (všechny materiály, ze kterých vznikají emise z procesu, pokud je to relevantní) a výstupy (například emise procesu, údaje týkající se využití odpadních plynů včetně emisí z jejich spalování) ke každému dílčímu zařízení pro každý rok v období let 2014 až 2018, nebo 2019 až 2023 (podle přidělovacího období), kdy bylo zařízení v provozu.

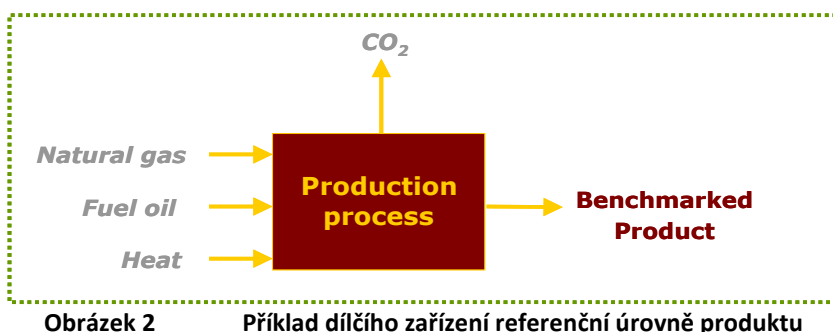
²⁴ Vše pro jiný primární účel než k výrobě tepla

4 Stanovení přidělu na dílčí zařízení

Po vymezení příslušných dílčích zařízení je možné vypočítat přidělení k dílčím zařízením na základě historických úrovní činnosti (HAL) a (aktualizovaných) referenčních hodnot. Každé dílčí zařízení bude využívat jednu a pouze jednu metodiku. Tato část popisuje použití různých metod přidělování pro každé z dílčích zařízení.

4.1 Dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu

Obrázek 2 znázorňuje dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu. Tečkovaná čára znázorňuje systémové hranice dílčího zařízení. Příděl je stanoven na základě výroby referenčního produktu.

Po krocích 1a a 1b pro dílčí zařízení pro stanovení referenčních hodnot produktu popsaných v Oddílu 2.1 následující kroky zahrnují následující.

Krok 1c Stanovení historické úrovně činnosti

Historické úrovně činnosti (HAL_p) každého dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu p jsou vyjádřeny jako průměrné roční objemy výroby referenčního produktu. Definice produktu a jednotky výroby jsou definovány ve FAR a vysvětleny v *Metodickém podkladu 9 o odvětvové specifické metodice*.

Krok 1D Výpočet předběžného bezplatného přidělu

Předběžná roční výše přidělu pro každé dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu je:

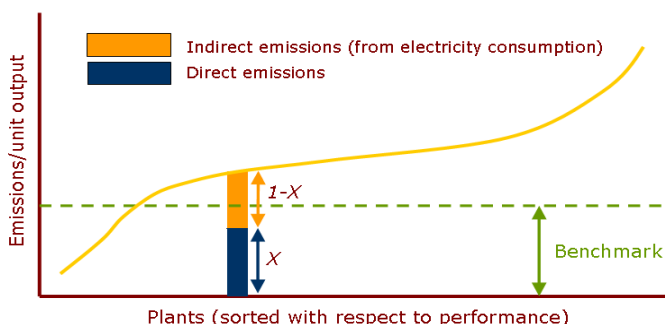
$$F_{p,k} = BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k}$$

S tím, že:

$F_{p,k}$	Roční předběžný přiděl pro produkt p v roce k (vyjádřený v EUA/rok);
BM_p	Referenční hodnota produktu pro produkt p (vyjádřená v EUA / jednotku produktu);
HAL_p	Historická úroveň činnosti produktu p , to jest aritmetický průměr roční produkce ve výchozím období, jak bylo určeno a ověřeno při sběru základních

CLEF_{p,k} Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku pro produkt p v roce k;

V procesech, kde je možné použít buď palivo nebo elektřinu k výrobě tepla nebo mechanické energie pro výrobu ekvivalentního produktu (například minerální vlny), by volba nosiče energie neměla ovlivňovat stanovení referenční hodnoty. V těchto případech byly při stanovení referenční hodnoty uvažovány nepřímé emise. Obrázek 3 znázorňuje, jak křivka referenční úrovně (žlutá křivka) zohledňuje jak přímé (modrý pruh) tak nepřímé (oranžový pruh) emise pro definování hodnoty referenční úrovně (zeleně) (*Pro další podrobnosti o konstrukci křivky viz Metodický podklad 1*).

Přidělování by však mělo být založeno pouze na přímých emisích. Aby se dosáhlo konzistence mezi referenčními hodnotami a přidělem pro příslušné referenční hodnoty produktu (jak je stanoveno v příloze I v bodu (2) FAR), předběžný přiděl se vypočítá pomocí poměru přímých a celkových emisí (viz zde následující rovnici). *Metodický podklad 9 o odvětvově specifické metodice poskytuje další metodiku pro odvětví, kterých se to týká.*

$$F_{p,k} = \frac{Em_{direct} + Em_{NetHeatImport}}{Em_{direct} + Em_{NetHeatImport} + Em_{Elec}} \times BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k}$$

BM_p : Referenční úroveň produktu (vyjádřená v EUA / jednotku produktu);

- HAL_p : Historická úroveň činnosti, to jest aritmetický průměr roční produkce ve výchozím období, jak bylo určeno a ověřeno při sběru základních údajů (vyjádřeno v jednotkách produktu na rok) pro produkt p;
- Em_{direct} : Přímé emise v rámci systémových hranic dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu během výchozího období. Jedná se o celkové kumulativní emise po celé základní období (2014 - 2018 a 2019 - 2023), bez ohledu na jakékoli změny v kapacitě, činnosti nebo provozu, které mohly nastat. Mezi přímé emise patří emise vlivem výroby tepla v tomtéž zařízení ETS, které se spotřebovává v rámci systémových hranic vzorovým referenčního výrobního procesu. Přímé emise by měly vyloučit všechny emise z výroby elektřiny nebo čistý export / import tepla z jiných zařízení ETS nebo subjektů mimo ETS.
- $Em_{NetHeatImport}$: Emise z jakéhokoli čistého měřitelného importu tepla z jiných zařízení ETS a subjektů mimo ETS během výchozího období od dílčího zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu. Bez ohledu na to, kde a jak se vyrábí teplo, tyto emise vyjádřené v tunách CO₂/rok se vypočítají následovně:

$$Em_{NetHeatImport} = NetHeatImport \times BM_{heat}$$

Kde *Net Heat Import* je celkový čistý měřitelný import tepla jiných zařízení ETS a subjektů mimo ETS během základního období dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu, vyjádřeno v TJ. Jedná se o celkový kumulativní čistý import tepla po celé základní období (2014 - 2018 a 2019 - 2023), bez ohledu na jakékoli změny v kapacitě, činnosti nebo provozu, které mohly nastat²⁵.

- Em_{Elec} : Nepřímé emise ze spotřeby elektřiny v rámci systémových hranic dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu během základního období. Bez ohledu na to, kde a jak se elektřina vyrábí, tyto emise vyjádřené v tunách CO₂/rok se vypočítají následovně:

$$Em_{Elec} = Elec\ use \times 0.376$$

Kde *Elec.use* je spotřeba elektrické energie v rámci systémových hranic výroby referenčního produktu během základního období, vyjádřená v MWh. Jedná se o celkovou kumulativní spotřebu elektřiny po celé základní období (2014 - 2018 a 2019 - 2023), bez ohledu na jakékoli změny v kapacitě, činnosti nebo provozu, které mohly nastat.

- $CLEF_{p,k}$: Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku pro produkt p v roce k;

Import tepla ze zařízení mimo ETS

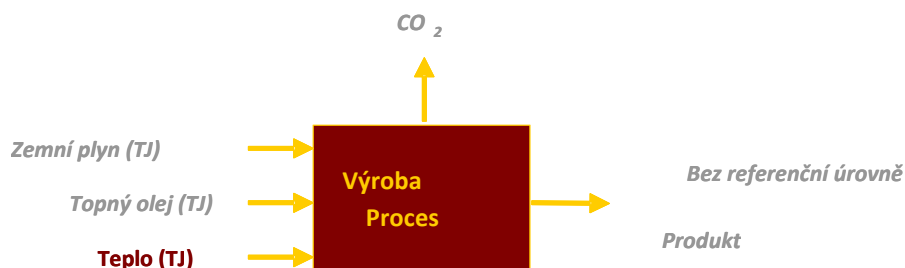
Spotřeba tepla vyrobeného buď zařízením mimo ETS nebo dílčím zařízením, které vyrábí produkty pokryté referenční hodnotou kyseliny dusičné, není způsobilá pro bezplatné přidělování. Pokud tedy dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu takové teplo importuje,

²⁵ Pověšimněte si, že šablona pro výchozí data bude automaticky počítat výsledek pomocí hodnoty BM_{teplo} , jakmile bude zveřejněna.

měl by být přiděl týkající se tohoto množství tepla odečten od celkového přidělu. *Pro další metodiku k tomuto tématu viz Metodický podklad 6 o přeshraničních tepelných tocích.*

4.2 Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla

Obrázek 4 znázorňuje dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla. Tečkovaná čára znázorňuje systémové hranice dílčího zařízení. Příděl se určuje na základě čisté měřitelné spotřeby tepla.

Obrázek 4 Příklad dílčího zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla.

Po krocích 2a a 2b pro dílčí zařízení pro stanovení referenčních hodnot tepla popsaných v Oddílu 2.2, další kroky zahrnují následující.

Krok 2c Stanovte historickou úroveň činnosti

Roční úroveň historické činnosti referenčního dílčího zařízení tepla (HAL_h) je vyjádřena v TJ/rok a je součtem:

- Spotřeba čistého měřitelného tepla mimo hranice referenční úrovně produktu vyrobeného samotným zařízením nebo jiným zařízením ETS za předpokladu, že teplo není produkováno v mezích referenční úrovně produktu kyseliny dusičné nebo se nepoužívá k výrobě elektřiny.
- Čistá měřitelná produkce tepla exportovaného ke spotřebiteli mimo ETS (pro jiné účely než je dálkové vytápění) za předpokladu, že teplo není produkováno v mezích referenční úrovně produktu kyseliny dusičné nebo se nepoužívá k výrobě elektřiny. *Pro další podrobnosti k tomuto tématu viz Metodický podklad 6 o přeshraničních tepelných tocích.*

V zásadě se nerozlišuje mezi teplem z různých zdrojů (pro další vysvětlení viz krok 2a oddílu 3.

Příslušné metody ohledně toho, který typ dat by se měl použít pro výpočet historické úrovně činnosti, jsou popsány v Příloze B Metodického podkladu 3 o sběru údajů.

Krok 2d Vypočtete předběžný bezplatný přiděl

Vypočítejte předběžný roční příděl pro každé tepelné referenční dílčí zařízení pomocí následující rovnice:

$$F_{h,k} = BM_h \times HAL_h \times CLEF_{h,k}$$

S tím, že:

$F_{h,k}$	Předběžný roční příděl pro dílčí zařízení na základě referenční úrovně produktu v roce k (vyjádřeno v EUA/rok);
BM_h	Referenční úroveň tepla; nastavit na XX EUA / TJ;
HAL_h	Historická úroveň činnosti, to jest aritmetický průměr roční spotřeby čistého způsobilého tepla (měřeno jako výroba + import ze zařízení ETS - export do zařízení mimo ETS za účelem dálkového vytápění) ve výchozím období, jak je stanoveno a ověřeno při sběru základních dat (vyjádřeno v TJ/rok) pro dílčí zařízení tepla BM;
$CLEF_{h,k}$	Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku pro dílčí zařízení referenční úrovně tepla v roce k.

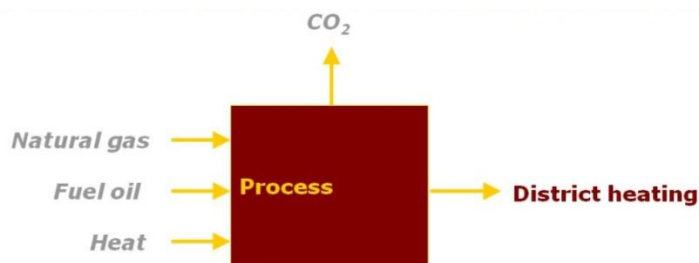
Relevantní jsou pouze čisté toky tepla v tom smyslu, že se odečítá obsah tepla v kondenzátu nebo přepravním médiu, které se vrací dodavateli tepla.²⁶ Vlastní spotřeba tepla, která je součástí procesu výroby tepla (například odplyňovače a předehříváče paliva) se zohledňuje v hodnotě referenční úrovně tepla a pro účely přidělování bezplatných povolenek by neměla být pokryta referenční úrovní tepla dílčího zařízení. Hodnota referenční úrovně tepla (v EUA/TJ) pokrývá všechny emise spojené s výrobou tepla, ale může pokrývat pouze čisté tepelné toky, které je možné spotřebovat mimo systém výroby tepla, takže ztráty v rámci zařízení nejsou zahrnuty.

V případě exportu tepla spotřebitelům mimo ETS (pro jiné účely než pro účely dálkového vytápění), se použije čistý export tepla namísto čisté spotřeby tepla, a příděl bude distribuován výrobcí tepla. Jako obecné pravidlo platí, že provoz mimo ETS se nepovažuje za vystavený riziku úniku uhlíku. V případě, že provozovatel má důvod se domnívat, že spotřebiteli tepla mimo ETS hrozí riziko úniku uhlíku, musí o tom poskytnout dostatečný důkaz příslušným orgánům. Pro další podrobnosti k tomuto tématu viz Metodický podklad 6 o přeshraničních tepelných tocích.

4.3 Dílčí zařízení pro dálkové vytápění

Obrázek 5 znázorňuje dílčí zařízení pro dálkové vytápění. Tečkovaná čára znázorňuje systémové hranice dílčího zařízení. Příděl se určuje na základě měřitelného tepla exportovaného pro účely dálkového vytápění.

²⁶ I když ne veškerý kondenzát se vrací dodavateli, čisté měřitelné teplo by se mělo počítat za předpokladu 100% návratnosti kondenzátu.

Obrázek 5 Příklad dílčího zařízení pro dálkové vytápění

Po krocích 3a a 3b pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění popsaných v Oddílu 2.3, další kroky zahrnují následující.

Krok 3c Stanovte historickou úroveň činnosti

Roční historická úroveň činnosti dílčího zařízení pro dálkové vytápění (HAL_h) je vyjádřena v TJ/rok a je to čisté měřitelné teplo exportované za účelem dálkového vytápění.

Krok 3d Vypočtete předběžný bezplatný příděl

Vypočítejte předběžný roční příděl pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění pomocí následující rovnice:

$$F_{DH,k} = BM_h = HAL_{DH} \times CLEF_{DH}$$

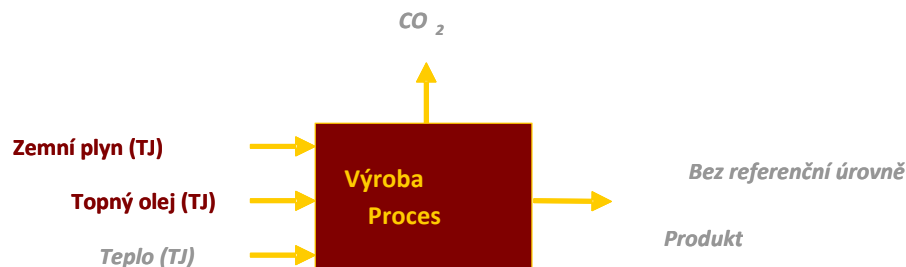
S tím, že:

$F_{DH,k}$	Předběžný roční příděl pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění (vyjádřeno v EUA/rok);
BM_h	Referenční úroveň tepla; nastavit na XX EUA / TJ;
HAL_{DH}	Historická úroveň činnosti, to jest aritmetický průměr ročního exportu měřitelného tepla, ať už importovaného nebo vyrobeného přímo na místě, zařízením EU ETS za účelem dálkového vytápění ve výchozím období, jak je stanoveno a ověřeno při sběru základních údajů (vyjádřeno v TJ/rok);
$CLEF_{DH}$	Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku pro dílčí zařízení DH (=0,300).

Relevantní jsou pouze čisté toky tepla v tom smyslu, že se odečítá obsah tepla v kondenzátu nebo přepravním médiu, které se vrací dodavateli tepla.

4.4 Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva

Obrázek 6 znázorňuje dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva. Tečkovaná čára znázorňuje systémové hranice dílčího zařízení. Příděl se určuje na základě spotřeby paliva.

Obrázek 6 Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva

Po krocích 4a a 4b pro dílčí zařízení pro stanovení referenčních hodnot paliva popsaných v Oddílu 2.4, další kroky zahrnují následující.

Krok 4c Stanovte historickou úroveň činnosti

Roční historická úroveň činnosti (HAL_f) dílčího zařízení pro referenční úroveň paliva je spotřeba paliva mimo hranice referenční úrovně produktu (vyjádřeno v TJ/rok), za předpokladu, že palivo se používá pro výrobu produktů, mechanické energie nebo vytápění / chlazení, a ne pro výrobu elektřiny nebo výrobu měřitelného tepla. Roční úroveň historické činnosti zahrnuje množství paliva použitého pro bezpečnostní spalování. Palivo použité k jiným účelům (například zpracování odpadů mimo hranice referenční úrovně produktu) se neuvažuje.

Pokud se palivo primárně nepoužívá pro proces spalování pro výrobu neměřitelného tepla²⁷, toto množství paliva se nesmí uvažovat pro stanovení historické spotřeby paliv u palivových dílčích zařízení. Pro další metodiku k tomuto tématu viz Metodický podklad 8 o odpadních plynech.

Krok 4d Vypočítejte předběžný bezplatný příděl

Vypočítejte předběžný roční objem přídělů pro každé palivové referenční dílčí zařízení pomocí následující rovnice:

$$F_{f,k} = BM_f \times HAL_f \times CLEF_{f,k}$$

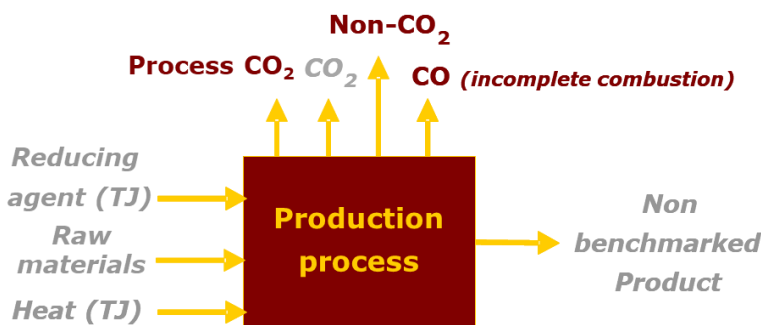
S tím, že:

$F_{f,k}$	Roční předběžný příděl pro dílčí zařízení paliva v roce k (vyjádřený v EUA/rok);
BM_f	Referenční úroveň paliva; nastavit na XX EUA / TJ;
HAL_f	Historická úroveň činnosti, to jest aritmetický průměr roční spotřeby paliv dílčího zařízení (vyjádřeno v TJ/rok);
$CLEF_{f,k}$	Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku pro dílčí zařízení paliva v roce k.

²⁷ Protože se používá pro jiné chemické reakce produkující odpadní plyny (například chemická redukce kovových rud, chemické syntézy, atd.),

4.5 Dílčí zařízení pro emise z procesu

Obrázek 7 znázorňuje dílčí zařízení pro emise z procesu. Tečkovaná čára znázorňuje systémové hranice dílčího zařízení. Příklad je určen na základě historických emisí z procesu.

Obrázek 7 Dílčí zařízení pro emise z procesu

Po krocích 5a a 5b pro dílčí zařízení pro emise z procesu popsaných v Oddílu 2.5 následující kroky zahrnují následující.

Krok 5c Stanovte historickou úroveň činnosti

Historická úroveň činnosti (HAL_e) (vyjádřeno v t CO₂ e/r) dílčího zařízení pro emise z procesu je součtem:

- Emisí skleníkových plynů bez CO₂, uvedených v Příloze I Směrnice 2003/87/ES, které nejsou pokryty referenční úrovní produktu nebo jakoukoliv jinou nouzovou metodikou (typ a, viz Oddíl 0);
- Emisí CO₂ v důsledku kterékoliv z činností uvedených v kroku 5.a (typ b, viz Oddíl 0);
- Emisí vyplývajících ze spalování neúplně oxidovaného uhlíku, který je výsledkem některé z činností uvedených v kroku 5.a (viz bod 0) za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelnými tepla nebo elektřiny MÍNUS emisí ze spalování množství zemního plynu se stejným energetickým obsahem, jako mají tyto plyny, přičemž se berou v úvahu rozdíly efektivnosti energetické konverze. Příklad pro neúplně oxidovaný uhlík představuje příděl pro odpadní plyny (typ C).

Další metodiku ohledně dílčích zařízení pro emise z procesů a odpadní plyny naleznete v Metodickém podkladu 8.

Krok 5d Vypočtete předběžný bezplatný příděl

Výpočet příděl pro každé dílčí zařízení, pro které je použitelná metoda historických emisí, s použitím následující rovnice:

$$F_{e,k} = PRF \times HAL_e \times CLEF_{e,k}$$

S tím, že:

$F_{e,k}$	Roční předběžný příděl pro dílčí zařízení paliva v roce k (vyjádřený v EUA/rok);
PRF	Koeficient snížení pro emise procesu, který je nastaven na 0,97 (bezrozměrný);
HAL_e	Historická úroveň činnosti, to jest aritmetický průměr „emisí procesu“ dílčího zařízení (vyjádřeno v t CO ₂ eq/rok);
$CLEF_{e,k}$	Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku pro dílčí zařízení emisí procesu v roce k.

Pro dílčí zařízení pro emise procesu typu b je historická úroveň činnosti založena na emisích CO₂ pro výchozí období.

V případě spalování odpadních plynů, a to nikoliv za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny, by historická úroveň činnosti měla být založena na předpokladu, že 75% obsahu uhlíku v plynné směsi je plně oxidovaný (CO₂). Pro další metodiku ohledně emisí procesu vznikajících ze spalování odpadních plynů²⁸, viz *Metodický podklad 8 o odpadních plynech a dílčích zařízeních pro emise z procesů*.

²⁸ Včetně odpadních plynů vznikajících mimo hranice referenčních úrovní produktu v otevřených pecích.

5 Předběžný a konečný příděl na zařízení

5.1 Předběžný příděl

Předběžný celkový roční objem emisních povolenek (včetně CLEF, podle rovnice v Oddílu 2.2) na zařízení se vypočítá jako součet přídělů na dílčí zařízení.

$$F_{inst,k} = \sum_i F_{i,k}$$

S tím, že:

$F_{inst,k}$ Předběžný celkový příděl pro zařízení v roce k
 $F_{i,k}$ Předběžný příděl na dílčí zařízení i v roce k .

5.2 Konečný příděl

Pro instalace ne klasifikované jako „výrobce elektřiny“ se konečný celkový roční objem povolenek určí:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst,k} \times CSCF_k$$

S tím, že:

$F_{inst}^{final}(k)$ Konečný celkový objem přídělů na zařízení v roce k ;
 $CSCF_k$ Meziodvětvový opravný koeficient v roce k (v případě potřeby).

V případě, že $CSCF$ platí v každém roce²⁹, konečné celkové roční množství povolenek na zařízení klasifikované jako „výrobce elektřiny“ je stanoveno stejným způsobem jak je uvedeno výše. Nicméně, v letech, kdy neplatí $CSCF$, se konečné celkové roční množství povolenek určí:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst,k} \times LRF_k$$

S tím, že:

k Rok k ;
 $F_{inst}^{final}(k)$ Konečný celkový objem přídělů na zařízení v roce k ;
 $F_{inst,k}$ Konečný předběžný objem přídělů na zařízení v roce k ;
 LRF_k Lineární koeficient snížení (viz tabulka v Metodickém podkladu 1).

²⁹ To, že $CSCF$ platí, znamená, že hodnota $CSCF$ je nižší než 1 v každém roce, což vede k úpravám přídělů směrem dolů.

6 Stanovení historické úrovně činnosti

6.1 Výchozí metoda určování historické úrovně činnosti

Jak je uvedeno v krocích popsáných v předchozím oddílu, výchozí způsob určování historické úrovně činnosti dílčího zařízení je vzít aritmetický průměr ročních úrovní činnosti dílčího zařízení ve výchozím období: 2014-2018 nebo 2019-2023, v závislosti na přidělovacím období, takže:

$$HAL = \text{průměr}_{2014-2018} (\text{roční úrovně činnosti})$$

NEBO

$$HAL = \text{průměr}_{2019-2023} (\text{roční úrovně činnosti})$$

Všechny roky v základním období, ve kterém *zařízení* bylo v provozu po dobu alespoň 1 dne je třeba uvažovat (viz článek 15(7) FAR).

V důsledku toho, v některých případech je potřeba uvažovat roky s nulovou úrovní činnosti pro dílčí zařízení, pokud alespoň jedno další dílčí zařízení bylo v provozu. To je zvláště důležité pro zařízení, které vyrobilo různé referenční produkty na stejné výrobní lince. Následující příklady ukazují, že i pro tyto případy funguje standardní metodika.

Příklad 1

Sklárna má výrobní linku na sklo, ve které je možné vyrábět jak barevné tak bezbarvé skleněné lahve. Pro tyto dva typy produktů platí dvě různé referenční úrovně produktu. V letech 2014-2018 byly realizovány následující úrovně činnosti.

Tabulka 4: Historické úrovně činnosti zařízení na výrobu skla

	2014	2015	2016	2017	2018
Barevné skleněné lahve	800	800	0	0	800
Bezbarvé skleněné lahve	0 ³⁰	0	800	800	0

Zařízení je pokryto dvěma referenčními úrovněmi produktu, a proto by se měly použít dvě dílčí zařízení. Za účelem určení HAL, by se pro každou referenční úroveň produktu v návaznosti na článek 15(7) měl vzít aritmetický průměr roční produkce během výchozího období, ve kterém **zařízení** (tedy je nutné se dívat na celé zařízení, nikoliv na jednotlivá dílčí zařízení) pracovalo po dobu alespoň jednoho dne:

$$HAL_{\text{barevné sklo}} = \text{průměr}_{2014-2018} (800, 800, 0, 0, 800) = 480$$

$$HAL_{\text{bezbarvé sklo}} = \text{průměr}_{2014-2018} (0, 0, 800, 800, 0) = 320$$

³⁰ V tomto případě se uvažuje hodnota AL 0 při výpočtu HAL, protože dílčí zařízení pracovalo v minulých letech. Kdyby dílčí zařízení začalo pracovat v roce 2016, pak by se roky 2014 a 2015 při výpočtu HAL neuvažovaly. Jako vodítko pro takové případy viz Oddíl 6.2.

Součet HAL pro celé zařízení je 800 a odráží historické činnosti sklárny.

Příklad 2

Papírna má výrobní linku papíru, ve které je možné vyrábět 3 druhy papíru: novinový papír, bezdřevý papír bez nátěru a bezdřevý papír s nátěrem. Pro tyto dva typy produktů platí tři různé referenčních úrovně produktu. V letech 2014-2018 byly realizovány následující úrovně činnosti.

Tabulka 5: Historické úrovně činnosti zařízení na výrobu papíru

	2014	2015	2016	2017	2018
Novinový papír	800	0	500	700	0
Nenatíraný bezdřevý papír	200	600	0	300	500
Bездřevý papír s nátěrem	0 ³¹	400	500	0	500

Zařízení je pokryto třemi referenčními úrovněmi produktu, a proto by se měla použít tři dílčí zařízení. Za účelem určení HAL, by se pro každou referenční úroveň produktu v návaznosti na článek 15(7) měl vzít aritmetický průměr roční produkce během výchozího období, ve kterém **zařízení** (tedy je nutné se dívat na celé zařízení, nikoliv na jednotlivá dílčí zařízení) pracovalo po dobu alespoň jednoho dne:

$$HAL_{\text{novinový papír}} = \text{průměr}_{2014-2018} (800, 0, 500, 700, 0) = 400$$

$$HAL_{\text{jemný bez nátěru}} = \text{průměr}_{2014-2018} (200, 600, 0, 300, 500) = 320$$

$$HAL_{\text{jemný s nátěrem}} = \text{průměr}_{2014-2018} (0, 400, 500, 0, 500) = 280$$

Součet hodnot HAL pro celé zařízení je 1000. Stejně jako v prvním příkladu, výsledky odrážejí úrovně produkce velmi dobře.

6.2 Stanovení historické úrovně činnosti, pokud není zařízení v provozu po celé výchozí období

Zvláštní ustanovení platí pro případ, kdy HAL není k dispozici po celé základní období. V tomto ohledu se ve FAR rozlišují dva případy:

- Dílčí zařízení bylo v provozu po dobu kratší než dva kalendářní roky;
- Dílčí instalace nebyla v provozu po celý kalendářní rok od zahájení běžného provozu.

V případě, že dílčí zařízení bylo **v provozu po dobu kratší než dva kalendářní roky** během příslušného výchozího období, úroveň historické činnosti se stanoví jako úroveň činnosti prvního kalendářního roku provozu po zahájení normálního provozu tohoto dílčího zařízení.

³¹ Jako dříve se v tomto případě při výpočtu HAL uvažuje hodnota AL 0, protože dílčí zařízení pracovalo v minulých letech. Kdyby dílčí zařízení začalo pracovat v roce 2015, pak by se rok 2014 při výpočtu HAL neuvažoval. Jako vodítko pro takové případy viz Oddíl 6.2.

Tento postup platí pro všechna dílčí zařízení v rámci zařízení, která byla poprvé spuštěna do normálního provozu po 01.01.2017 nebo 01.01.2022. Pokud dílčí zařízení nebylo **v provozu po celý kalendářní rok** po zahájení normálního provozu během základního období, historická úroveň činnosti se určuje po předložení zprávy o úrovni činnosti po prvním úplném kalendářním roce provozu³².

Pro uvažování možného uzavření provozu (dílčího) zařízení, nebo možné změny v produkci během základního období není potřeba žádný zvláštní přístup. Každá taková změna bude automaticky regulována pravidly pro změnu úrovně činnosti. *Další pokyny k tomuto tématu naleznete v Metodickém podkladu 7 o nových účastnících a ukončení.*

Pro 4. období je „zahájení normálního provozu“ definováno jako první den provozu (Článek 2(12) FAR)³³. „První den provozu“ je definován jako první den, kdy úroveň činnosti je vyšší než 0.

Textové pole níže ukazuje několik příkladů toho, jak zohlednit provoz dílčích zařízení během základního období při stanovení HAL.

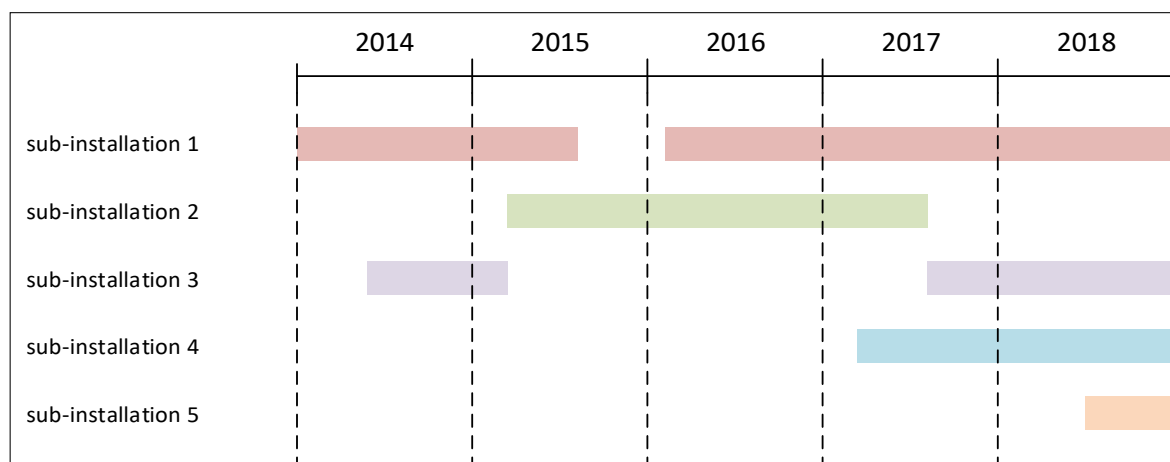
³² Toto bude platit pro (dílčí) zařízení spuštěná po 1. lednu 2018 (resp. 2023). V těchto případech hodnota HAL nebude k dispozici včas, aby byla zahrnuta do NIM, ale bude známa před začátkem 4. období.

³³ Liší se od 3. období.

Textové pole Příklady výpočtu HAL, pokud zařízení nepracuje během celého výchozího období

Následující příklad ilustruje, jak mají být různá dílčí zařízení zohledněna při určování HAL, v závislosti na roce, kdy začnou fungovat, a na tom, jak fungují v následujících letech během základního období.

V tomto příkladu se prezentuje několik dílčích zařízení, s uvedením roku jejich zahájení normálního provozu, a údaj o letech, ve kterých pracovala během výchozího období. Předpokládá se, že dílčí zařízení 2, 4 a 5 zahájila normální provoz během výchozího období, to jest nikdy předtím nepracovala. Potom je uvedeno několik příkladů zařízení sestávajících z jednoho nebo více z uvedených dílčích zařízení.

Zařízení	Sestávající z	Roky, které se mají uvažovat pro HAL pro každé dílčí zařízení					Dílčí zařízení pracuje < 2 kalendářní roky?	Pokud ano, rok relevantní pro HAL
		2014	2015	2016	2017	2018		
A	Dílčí zařízení 1	X	X	X	X	X	Ne	Není k dispozici
B	Dílčí zařízení 2		X	X	X		Ne	Není k dispozici
C	Dílčí zařízení 3	X	X		X	X	Ne	Není k dispozici
D	Dílčí zařízení 4				X	X	Ano	2018
E	Dílčí zařízení 5					X	Ano	2019
F	Dílčí zařízení 1 Dílčí zařízení 2	X	X X	X X	X X	X X	Ne Ne	Není k dispozici Není k dispozici
G	Dílčí zařízení 1	X X	X X	X X	X X	X X	Ne Ne	Není k dispozici

Příklady textových polí - pokračování

Shrnutí:

- Jestliže dílčí zařízení A zahájí provoz během základního období v roce Y, je možné jej uvažovat až od roku Y (tedy v případě, že do zařízení bude zahrnuto několik dílčích zařízení, tato dílčí zařízení nebudou mít AL 0 v roce Y-1). Tak je tomu například v případě dílčího zařízení 2, které zahájilo provoz v roce 2015, a proto se u něj nikdy neuvažuje rok 2014 při výpočtu jeho HAL;
- S výjimkou situací popsaných v předchozí odrážce, je pro výpočet HAL potřeba uvažovat všechny roky v průběhu základního období, pro které bylo v provozu ALESPŮŇ JEDNO dílčí zařízení (v případě, že dílčí zařízení nepracuje jeden nebo více let od základního období, ale další dílčí zařízení pracuje, tyto roky se počítají s AL 0 - viz příklady v Oddíl 6.1). V tomto příkladu se pro zařízení C neuvažuje rok 2016 při HAL, protože dílčí zařízení nebylo ten rok v provozu a zařízení C nemá žádné jiné dílčí zařízení. Nicméně rok 2016 se uvažuje pro HAL z dílčího zařízení 3 v zařízení H, i když jeho AL je 0 pro uvedený rok, protože zařízení H bylo v provozu alespoň jeden den v tom roce (s dílčím zařízením 2);
- Pokud dílčí zařízení pracuje po dobu kratší, než 1 celý kalendářní rok během základního období, jeho HAL bude vycházet z AL prvního celého kalendářního roku provozu, tedy AL roku 2019. V tomto příkladu je to případ pro dílčí zařízení 5.

Pro **nové účastníky** platí v podstatě stejný postup pro výpočet objemu bezplatných povolenek jako u stávajících, to jest vynásobením HAL referenční hodnotou³⁴. Během prvních dvou let provozu nového účastníka, bude výpočet předběžného ročního množství emisních povolenek používat pouze aktuální úroveň činnosti nového účastníka příslušného roku.³⁵

Pro podrobnější metodiku o přidělování novým účastníkům, viz Metodický podklad 7.

Podrobnější pravidla o určování změn v přidělování v důsledku změn v úrovni činnosti jsou stanoveny v prováděcím aktu o změně úrovně činnosti (ALC)³⁶. *Pro podrobnější pokyny viz Metodický podklad ke změnám úrovně činnosti.*

³⁴ A další opravné koeficienty (například CLEF) podle potřeby.

³⁵ Všimněte si, že toto se liší od 3. období, kde úroveň činnosti pro nové účastníky byly určeny vynásobením kapacity každého dílčího zařízení koeficientem využití kapacity (RCUF nebo SCUF).

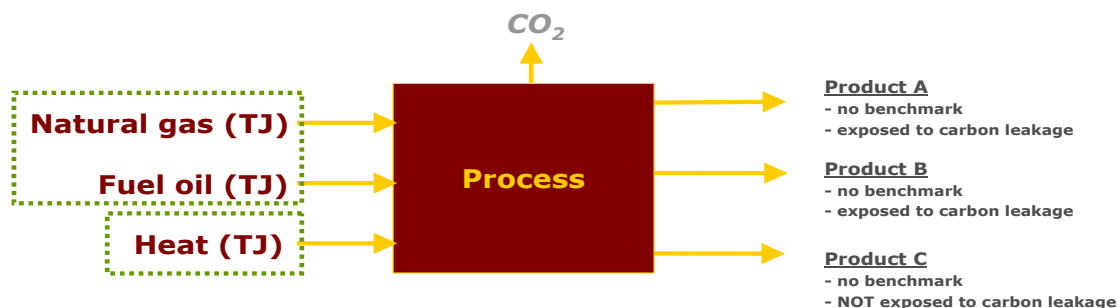
³⁶ Viz prováděcí akt

7 Další příklady

Tato kapitola obsahuje některé další příklady na ilustraci výpočtu přidělu zařízením.

7.1 Příklad 1: Zařízení bez referenčních úrovní produktu a s různými stavy úniku uhlíku.

Předpokládejme následující zařízení, které vyrábí tři produkty (A, B a C), ze kterých u A a B se předpokládá, že jsou vystaveny značnému riziku úniku uhlíku, a C není.

Obrázek 8 Kolik dílčích zařízení je v tomto zařízení?

Protože produkty A, B a C nemají využitelnou referenční úroveň produktu, měly by se použít nouzové metody. V případě, že nevzniknou žádné způsobitelné emise z procesu, potom by se měly použít pouze referenční úrovně tepla a paliva. Protože stav úniku uhlíku není stejný pro všechny produkty, budou existovat celkem čtyři dílčí zařízení:

1. Referenční úroveň tepla pro produkty vystavené úniku uhlíku (A a B);
2. Referenční úroveň tepla pro produkty nevystavené úniku uhlíku (C);
3. Referenční úroveň paliva pro produkty vystavené úniku uhlíku (A a B);
4. Referenční úroveň paliva pro produkty nevystavené úniku uhlíku (C);

Pro výpočet historická úrovně činnosti každého zařízení by se měl uvažovat pouze podíl tepla (resp paliva) potřebného k vyrobení odpovídajícího produktu:

- HAL dílčího zařízení 1 by měla být pouze na základě měřitelného tepla spotřebovaného při výrobě produktů A a B;
- HAL dílčího zařízení 2 by měla být pouze na základě měřitelného tepla spotřebovaného při výrobě produktu C;
- HAL dílčího zařízení 3 by měla být pouze na základě paliva spáleného pro výrobu produktů A a B s výjimkou spalování paliva pro výrobu měřitelného tepla
- HAL dílčího zařízení 4 by měla být pouze na základě paliva spáleného pro výrobu produktu C s výjimkou spalování paliva pro výrobu měřitelného tepla

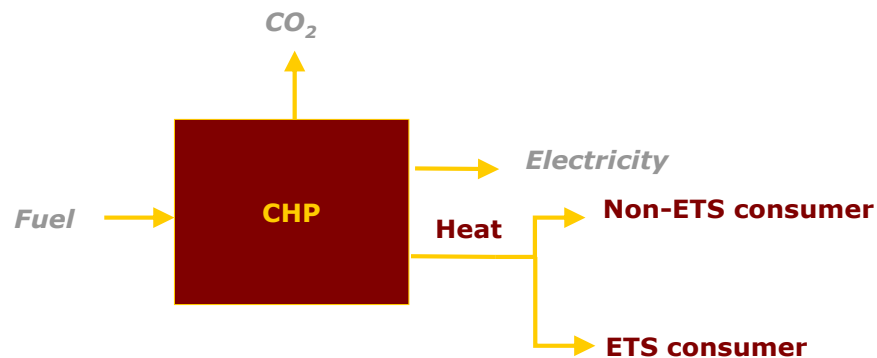
Pro metodiku k údajům, které se mají používat, viz *Metodický podklad 3 o sběru dat*.

7.2 Příklad 2: Kombinovaná výroba elektřiny a tepla (kogenerace - CHP)

V případě zařízení kogenerační jednotky (CHP) (viz Obrázek 9), zařízení vyrábí teplo i elektřinu:

- Výroba elektřiny není způsobilá pro přidělování bezplatných povolenek.
- Výroba tepla je způsobilá pro přidělování bezplatných povolenek.
 - Zařízení kogenerační jednotky (CHP) neobdrží žádné bezplatné povolenky pro část tepla, která vede k jinému **spotřebiteli ETS**, protože ten druhý spotřebitel tepla v ETS obdrží bezplatné povolenky na teplo, které spotřebuje.
 - Zařízení kogenerační jednotky (CHP) obdrží bezplatné povolenky podle referenční úrovně tepla pro teplo exportované ke **spotřebitelům mimo ETS**, a pro teplo spotřebovaného v zařízení, když se toto teplo nepoužívá k výrobě elektřiny. Pouze tuto část tepla se má uvažovat při stanovení historické úrovně činnosti relevantní pro dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla kogenerační jednotky CHP.

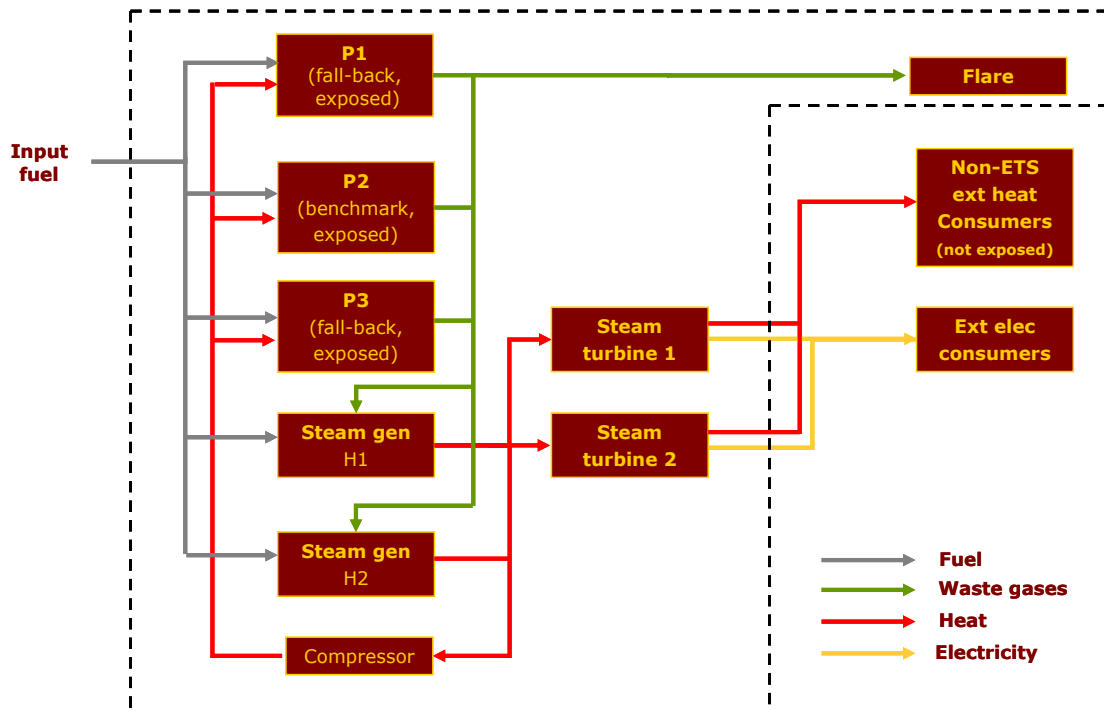
Jako obecné pravidlo platí, že spotřebitelé mimo ETS se nepovažuje za vystavené riziku úniku uhlíku. V případě, že provozovatel kogenerační jednotky CHP je schopen prokázat, že jeden z jeho spotřebitelů tepla mimo ETS se považuje za vystaveného riziku úniku uhlíku, může být nutné rozdělit dílčí zařízení do 2 dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla: jedno pro spotřebitelé tepla mimo ETS, u kterých se předpokládá ohrožení rizikem úniku uhlíku, a jedno pro zákazníky mimo ETS, u kterých se nepředpokládá ohrožení rizikem úniku uhlíku.

Obrázek 9 Schéma zařízení kogenerační jednotky CHP

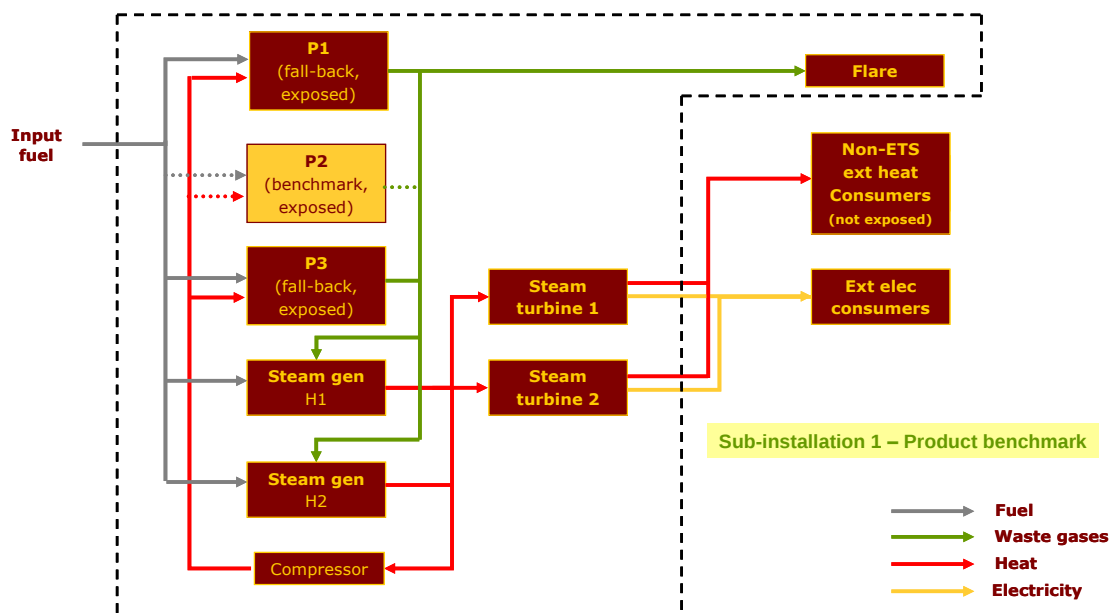
7.3 Příklad 3: Komplexní příklad

Rámec 1 - kombinuje všechny metodiky

- Hranice povolení zařízení jsou znázorněny jako čárkovaná čára.
- Každé políčko znázorňuje fyzickou jednotku, kde probíhá jeden nebo více průmyslových procesů.
- Aby se zabránilo přeplnění obrázku, emise skleníkových plynů nejsou v tomto příkladu uvedeny, ale jsou relevantní měly by se uvažovat u každé procesní jednotky.
- Barevné čáry zobrazují energetické toky do a z procesních jednotek.
- P1, P2 a P3 se týkají tří procesních jednotek, ve kterých se produkt vyrábí.
 - Pro P2 je k dispozici produkt s referenční hodnotou.
 - Pro P1 a P3 není k dispozici žádná referenční úroveň produktu.
- Únik uhlíku
 - P1, P2 a P3 jsou předmětem značného rizika úniku uhlíku.
 - Externí spotřebitelé tepla nejsou.
- Nedochozí k žádnému bezpečnostnímu spalování

Rámec 2 - Referenční úroveň produktu

Krok 1a: Definování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu

Zařízení má 1 produkt s referenční úrovní produktu (tedy, $n=1$). K výrobě tohoto produktu je identifikována procesní jednotka P2.

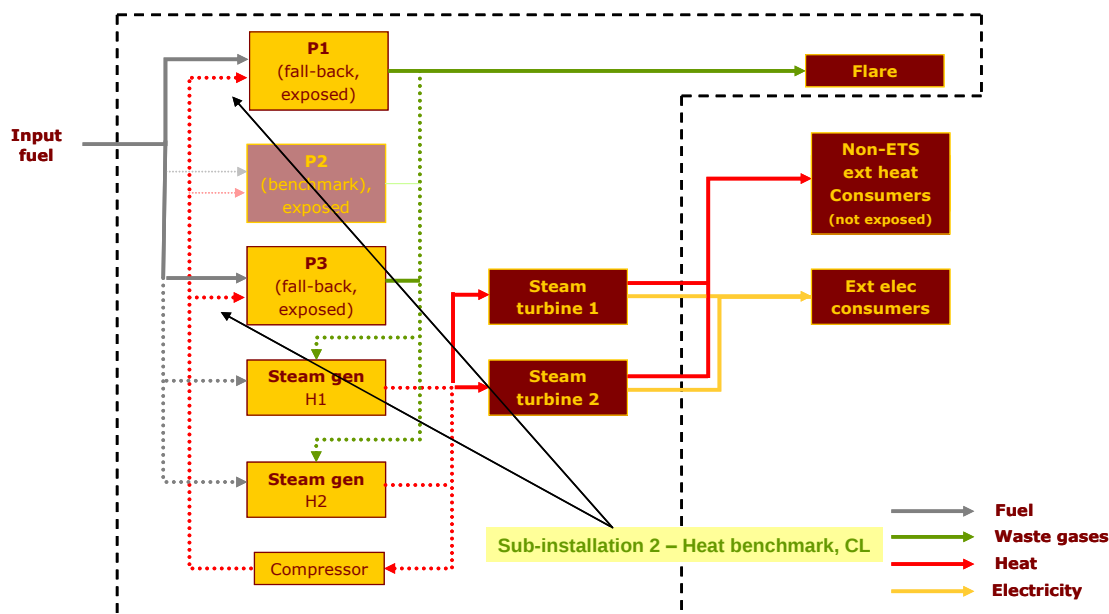
Krok 1b: Přiřadte příslušné vstupy a výstupy

- Příslušné energetické toky na dílčí zařízení 1, jsou znázorněny jako přerušované šipky.
- U dílčího zařízení 1 (P2) vstupuje dovnitř paliva a teplo, a vystupují odpadní plyny a emise (nejsou zobrazeny), a jsou přiřazeny dílčímu zařízení.
- Množství vstupu paliva a tepla (v jednotkách energie) nemají vliv na množství bezplatného přidělu pro dílčí zařízení 1, ale je důležité je znát, protože by neměly být přiřazeny jiným dílčím zařízením.

Krok 1c: Určete historickou úroveň činnosti

- Určení historické úrovně činnosti dílčího zařízení 1 je založeno na historických úrovních výroby produktu P2.

Rámec 3 - referenční úroveň tepla; vystaveno účinkům úniku uhlíku

Krok 2a Definujte jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla

- Zařízení spotřebovává měřitelné teplo mimo hranice dílčího zařízení (P1 a P3) a exportuje teplo k zákazníkům mimo ETS:
- Procesní jednotky (P1 a P3) jsou vystaveny značnému riziku úniku uhlíku, zatímco spotřebitelé mimo ETS nejsou. Proto musí být definována dvě tepelná dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla.

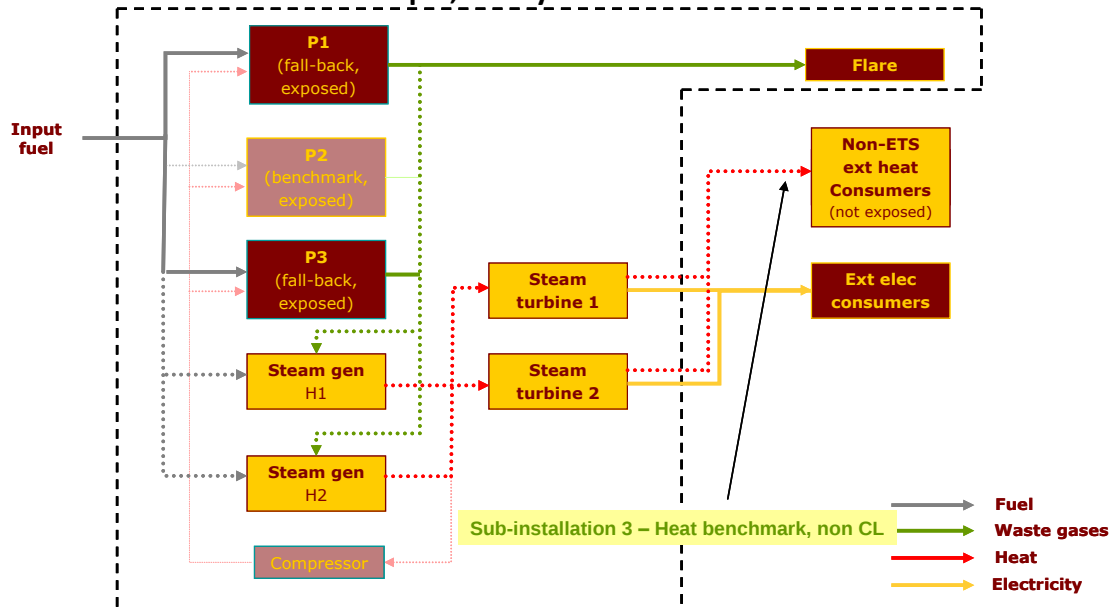
Krok 2a a 2b Přiradte příslušné vstupy a výstupy (Dílčí zařízení 2)

- Dílčí zařízení 2 zodpovídá za teplo spotřebované zařízeními P1 a P3, za emise spojené s výrobou tohoto tepla a za energetické toky používané k výrobě tohoto tepla.
- Teplo se vyrábí spalováním odpadních plynů a paliva ve 2 parních generátorech; část vyrobeného tepla spotřebovávají také ostatní spotřebitelé. Dílčí zařízení 2 proto zodpovídá za část odpadních plynů a paliva spáleného v parních generátorech, a za část odpovídajících emisí.

Krok 2c Stanovte historickou úroveň činnosti (Dílčí zařízení 2)

- Historická úroveň činnosti dílčího zařízení 2 je založena na součtu tepla spotřebovaného zařízeními P1 a P3.

Rámec 4 - Referenční úroveň tepla; bez vystavení účinkům úniku uhlíku

Krok 2a a 2b Přiradte příslušné vstupy a výstupy (Dílčí zařízení 3)

- Dílčí zařízení 3 bude definováno pro výrobu měřitelného tepla, spotřebovaného pro výrobu produktů, u kterých se NEpředpokládá vystavení značnému riziku úniku uhlíku. V tomto případě spotřebitelé jsou mimo ETS a přiděl se tudíž dává výrobci tepla (není možné dát přiděl provozu mimo ETS).

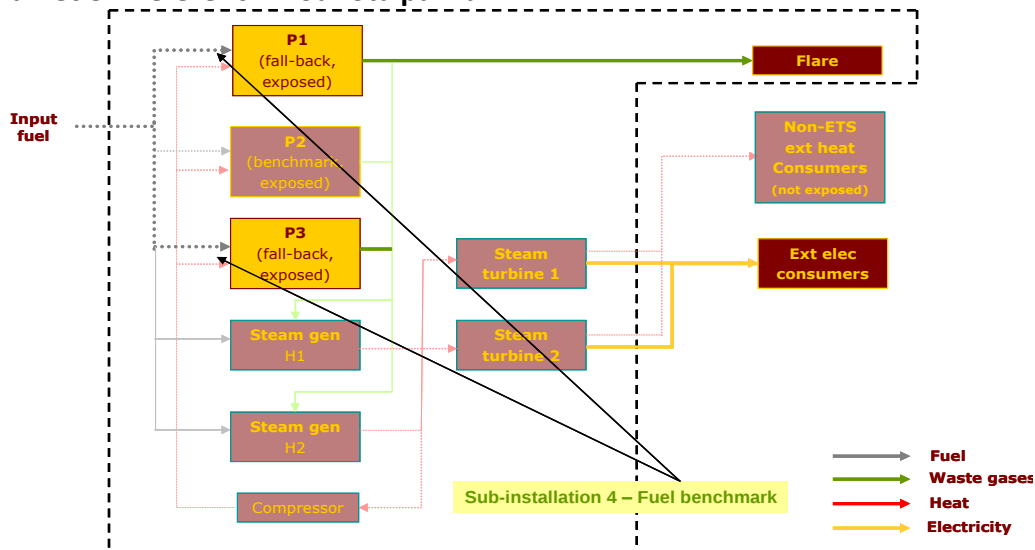
Pokud byl externím spotřebitelem tepla bylo jiné zařízení ETS, bezplatné povolenky by měl dostat spotřebitel tepla a proto toto dílčí zařízení by nemělo být součástí stávajícího zařízení.

- Co se týče dílčího zařízení 2, dílčího zařízení 3 tvoří část odpadních plynů a paliva spalovaného v parogenerátorech, a pro část odpovídajících emisí (při pohledu pouze na „spotřebitelskou část“ emisí z odpadních plynů - viz Metodický podklad 8 pro další metodiku). Dílčí zařízení 2 a 3 společně pokrývají celkový objem paliv používaných pro generování měřitelného tepla a odpovídajících emisí

Krok 2c Určete historickou úroveň činnosti (Dílčí zařízení 3)

Historická úroveň činnosti dílčího zařízení 3 je založena na množství tepla exportovaného ke spotřebitelům mimo ETS.

Rámec 5 - Referenční hodnota paliva

Krok 3a Definujte jedno nebo dvě dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva

- Příklad instalace obsahuje dvě procesní jednotky (P1 a P3), kde se palivo spaluje pro účely přímého vytápění. Obě jednotky vyrábějí produkty, které se považují za vystavené účinkům úniku uhlíku, a jsou proto pokryty stejným dílčím zařízením (dílčí zařízení 4).

Krok 3b Přiřadte příslušné vstupy a výstupy (Dílčí zařízení 4)

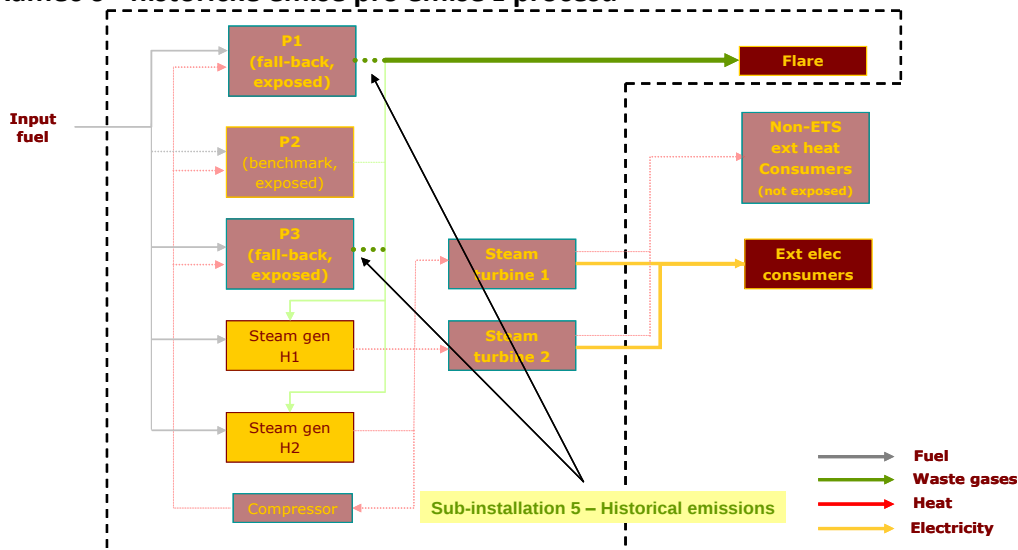
- Příslušnými vstupy jsou spotřeba paliva, relevantními výstupy jsou emise.

Kdyby došlo k bezpečnostnímu spalování (v tomto případě se neprovádí žádné spalování z bezpečnostních důvodů), palivo a/nebo odpadní plyny spotřebovávají pro bezpečnostní spalování by také byly relevantním vstupem.

Krok 3c Určete historickou úroveň činnosti (Dílčí zařízení 4)

- V tomto případě, protože část paliva se přemění na odpadní plyny, je třeba dbát opatrnosti při výpočtu historické úrovně činnosti dílčího zařízení 4: HAL musí vyloučit část paliva, která se přemění na odpadní plyny (*podrobnosti o tom, jak postupovat, viz Metodický podklad 8; metodika je založena y na stejném příkladu*).

Rámec 6 - historické emise pro emise z procesu

Krok 4a Definujte jedno nebo dvě dílčí zařízení pro emise z procesu

- V našem příkladu provozu, je možné odpadní plyny vyprodukované P1 a P3 buď spálit (nikoliv z bezpečnostních důvodů), nebo použít pro spalování v parních generátorech.
- Spalování (jiné než bezpečnostní spalování) není způsobilé pro přidělování bezplatných povolenek, a využití odpadních plynů v parních generátorech bylo pokryto 2 referenčními úrovněmi tepla (rámce 3 a 4).
- Z tohoto důvodu dílčí zařízení 5 je definováno pomocí metody historických emisí pro výrobu odpadních plynů z P1 a P3, a příslušný tok, ke kterému se má provést přiřazení, je tok vyprodukovaných odpadních plynů.

Krok 4b Přiřadte příslušné vstupy a výstupy (Dílčí zařízení 5)

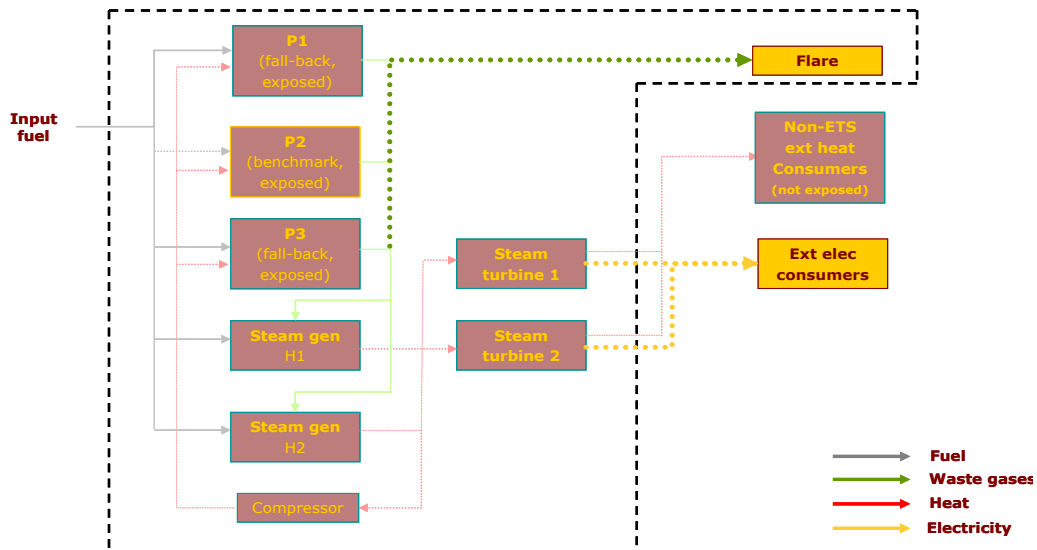
Příslušné vstupy a výstupy jsou:

- Množství CO₂ v odpadním plynu
- Množství neúplně spáleného uhlíku v odpadním plynu, který se nespálí
- Energetický obsah odpadního plynu, který není spálen
- Palivo potřebné k výrobě odpadního plynu

Krok 4c Určete historickou úroveň činnosti (Dílčí zařízení 5)

Úroveň historické činnosti je CO₂ obsažený v odpadních plynech (zcela zoxidovaný uhlík obsažený v odpadních plynech) plus emise pocházející ze spalování neúplně spáleného uhlíku v odpadních plynech, které nejsou spáleny MINUS emise ze spalování množství zemního plynu se stejným energetickým obsahem. Všimněte si, že přiřazení využití odpadního plynu vede ke spotřebiteli odpadního plynu a nikoliv k výrobci. Toto není v tomto případě relevantní, protože odpadní plyn je jak vyprodukován tak spotřebován ve stejném zařízení. Další metodika přidělování pro emise z odpadních plynů - viz Metodický podklad 8

Rámec 7 - nezpůsobitelné emise

Poslední část cvičení dílčího zařízení spočívá v přiřazení nezpůsobitelných emisí, to jest emisí způsobených výrobou elektřiny nebo spalováním, s výjimkou bezpečného spalování. Protože tyto emise nejsou způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek, není pro tyto emise potřeba žádné dílčí zařízení. Namísto toho jsou spíše přiřazovány jako poznámkové položky do úplného seznamu činností a emisí s cílem zajistit rovnováhu a zamezit dvojímu započtení atd.

V této fázi, by operátor měl ověřovat, že všechny identifikované zdroje (jako například energetické vstupy a emise) byly buď přiřazeny dílčímu zařízení nebo jsou uvedeny v oddílu nezpůsobitelných položek; každý zdroj (část zdroje) je možné připsat pouze jednou.

Příloha A: Porovnání s Metodickým podkladem č. 2 z roku 2011

Níže uvedená tabulka ukazuje, jak úseky verze Metodického podkladu 2 z roku 2011 korelují s úseky v aktuální verzi z roku 2019, a kde jsou pokryta hlavní témata. Vezměte prosím na vědomí, že obsah odpovídajících oddílů v různých verzích může být podstatně změněn v důsledku nových pravidel v revidované Směrnici ETS nebo v nařízení FAR. Symbol „-“ znamená, že téma nebylo zahrnuto do odpovídajícího metodického podkladu (GD).

Obsah	Oddíl v		Komentáře
	2011 Metodický podklad GD2	2019 Metodický podklad GD2	
Úvod	1	-, v GD1	Metodický podklad GD2 2019 se týká obecné úvodní části v Metodickém podkladu GD1 2019
Status metodických podkladů	1.1	-, v GD1	
Východiska metodických podkladů CIM	1.2	-, v GD1	
Používání metodických podkladů	1.3	-, v GD1	
Další metodika	1.4	-, v GD1	
Rozsah platnosti tohoto metodického podkladu	1.5	1	
Přehled metod přidělování povolenek	1.5	2	
Kdy použít kterou metodiku na úrovni zařízení	1.5	2.1	Zahrnuto dílčí zařízení pro dálkové vytápění, přehled souvisejících koncepcí v Metodickém podkladu (GD) 2019
Vliv úniku uhlíku	-, in GD5	2.2	Přesunutý (aktualizovaný) obsah Metodického podkladu GD5 2011 o úniku uhlíku do Metodického podkladu GD2 2019
Rozdělování zařízení do dílčích zařízení	2	3	Zahrnutí dílčího zařízení pro dálkové vytápění (CZT) do Metodického podkladu (GD) 2019
Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu	2.1	3.1	

Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla	2.2	3.2	
Zřizování dílčích zařízení pro dálkové vytápění	-	3.3	
Zřizování dílčích zařízení pro stanovení referenční úrovně paliv	2.3	3.4	
Zřizování dílčích zařízení pro stanovení emisí z procesů	2.4	3.5	
Stanovení přídělu na dílčí zařízení	3	4	Zahrnuty DH dílčí zařízení do Metodického podkladu GD 2019, aktualizované rovnice / příklady na aritmetický průměr na místo hodnot mediánu pro historické úrovně činnosti
Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu	3.1	4.1	
Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla	3.2	4.2	
Dílčí zařízení pro dálkové vytápění		4.3	
Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva	3.3	4.4	
Dílčí zařízení pro emise z procesu	3.4	4.5	
Předběžný a konečný příděl na zařízení	4	5	Zahrnutí dílčího zařízení pro dálkové vytápění do Metodického podkladu (GD) 2019
Základní příděl	4.1	-	Vypuštěno v Metodickém podkladu (GD) 2019, jako již nerelevantní
Předběžný příděl	4.2	5.1	
Konečný příděl	4.3	5.2	
Stanovení počáteční kapacity	5	-	Vypuštěno v Metodickém podkladu (GD) 2019, odkaz na nová pravidla změny úrovně činnosti podle FAR v samostatném Metodickém podkladu (GD)
Stanovení historické úrovně činnosti	6	6	

Volba základního období	6.1	-	Vypuštěno v Metodickém podkladu (GD) 2019, jako již nerelevantní
Výchozí metoda	6.2	6.1	
Stanovení historické úrovně činnosti, pokud není zařízení v provozu po celé výchozí období	6.3	6.2	
Změny v kapacitě	6.4	-	Vypuštěno v Metodickém podkladu (GD) 2019, odkaz na pravidla změn úrovně činnosti podle FAR v samostatném Metodickém podkladu (GD)
Další příklady	7	7	

